Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1121/2009

(2009. gada 29. oktobris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV un V sadaļā paredzēto noteikumu piemērošanai atbalsta shēmām lauksaimniekiem

(OV L 316, 2.12.2009., 27. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Komisijas Regula (ES) Nr. 387/2010 (2010. gada 6. maijs)	L 114	1	7.5.2010.
►M2	Komisijas Regula (ES) Nr. 736/2010 (2010. gada 13. augusts)	L 214	13	14.8.2010.
►M3	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1368/2011 (2011. gada 21. decembris)	L 341	33	22.12.2011.
►M4	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 537/2012 (2012. gada 22. jūnijs)	L 164	5	23.6.2012.
►M5	Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 666/2012 (2012. gada 20. jūlijs)	L 194	3	21.7.2012.

▼B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1121/2009

(2009. gada 29. oktobris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV un V sadaļā paredzēto noteikumu piemērošanai atbalsta shēmām lauksaimniekiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ([1]), jo īpaši tās 29. panta 4. punkta a) apakšpunktu, 87. panta 4. punktu, 89. panta 2. punktu, 91. panta 2. punktu, 101. panta 2. punkta otro daļu, 103. panta 1. punktu, 142. panta c), e), q) un s) apakšpunktu un 147. pantu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 atceļ un aizstāj Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 ([2]). Īstenošanas noteikumi to atbalsta shēmu piemērošanai, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV un IV a) sadaļā, bija izklāstīti Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regulā (EK) Nr. 1973/2004, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 piemērošanai attiecībā uz šīs Regulas IV un IV a) sadaļā minētajām atbalsta shēmām un atmatā atstātas zemes izmantošanu izejvielu ražošanai ([3]). Regula (EK) Nr. 1973/2004 ir jāpielāgo izmaiņām, ko ieviesa Regula (EK) Nr. 73/2009, jo īpaši izmaiņām, kas noteiktas minētās regulas IV sadaļā un V sadaļas 2. un 4. nodaļā. Skaidrības un vienkāršošanas nolūkā Regula (EK) Nr. 1973/2004 jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu.

(2) Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļā noteikto shēmu efektīvu pārvaldību, maksājumus, ko var saņemt saskaņā ar dažām no šīm shēmām, ir jāpiešķir tikai par platību minimālajiem lielumiem (“platībatkarīgais maksājums”). Platības minimālais lielums jānosaka, ņemot vērā saimniecību lielumu dažās dalībvalstīs vai īpašos nosacījumus dažu ražojumu gadījumā.

(3) Jānovērš zemes apsēšana vienīgi nolūkā saņemt platībatkarīgos maksājumus. Jānosaka konkrēti nosacījumi attiecībā uz kultūraugu sēšanu un audzēšanu, jo īpaši attiecībā uz proteīnaugiem,

([1]) OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.
([2]) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.
([3]) OV L 345, 20.11.2004., 1. lpp.

▼B

rīsiem, augļiem un dārzeņiem. Jāievēro vietējie standarti, lai atspoguļotu lauksaimniecības prakses dažādību Kopienā.

(4) Pieļaujama tikai viena platībatkarīgā maksājuma pieteikuma iesniegšana attiecībā uz jebkuru attiecīgajā gadā apstrādāto zemes gabalu, izņemot gadījumus, kad atbalsts attiecas uz sēklu ražošanu. Platībatkarīgos maksājumus var piešķirt par kultūraugiem, kurus subsidē saskaņā ar Kopienas strukturālo vai vides politiku.

(5) Atbalsta shēmas nosaka, ka gadījumā, ja platība, daudzums vai dzīvnieku skaits, par kuriem pieprasa atbalstu, pārsniedz maksimāli noteikto apjomu, tad šo platību, daudzumu vai dzīvnieku skaitu attiecīgajā gadā proporcionāli jāsamazina. Tādēļ ir lietderīgi noteikt kārtību un termiņus informācijas apmaiņai starp Komisiju un dalībvalstīm, lai Komisija tiktu informēta par platībām, daudzumiem vai dzīvnieku skaitu, par kuriem atbalsts ir piešķirts.

(6) Maksājuma nosacījumi un kultūratkarīgā maksājuma par rīsiem aprēķināšana ir atkarīga ne tikai no pamatplatības vai pamatplatībām, kas katrai ražojošajai dalībvalstij noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 75. pantā, bet arī no iespējamā minēto pamatplatību sadalījuma pamata apakšplatībās un no objektīvajiem kritērijiem, ko katra dalībvalsts izraudzījusi šā sadalījuma veikšanai, no apstākļiem, kādos apstrādātie zemes gabali tiek apstrādāti, un no platību minimālā lieluma. Tādēļ ir jānosaka sīki izstrādāti noteikumi izveides, pārvaldības un kultivēšanas kārtībai, kas piemērojama pamatplatībām un pamata apakšplatībām.

(7) Regulas (EK) Nr. 73/2009 76. pantā minētā iespējamā pamatplatības limita pārsnieguma konstatēšana nozīmē kultūratkarīgā maksājuma par rīsiem samazināšanu. Lai noteiktu šāda samazinājuma aprēķināšanas kārtību, ir jānosaka vērā ņemamie kritēriji un piemērojamie koeficienti.

(8) Kultūratkarīgo maksājumu par rīsiem kontrole paredz, ka Komisijai tiek nosūtīta konkrēta informācija saistībā ar pamatplatību un pamata apakšplatību kultivēšanu. Tālab ir jānosaka sīki izstrādāta informācija, kas dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai, kā arī šo paziņojumu termiņi.

(9) Regulas (EK) Nr. 73/2009 77. un 78. pants paredz atbalstu lauksaimniekiem, kas audzē kartupeļus, kuri paredzēti kartupeļu cietes ražošanai saskaņā ar audzēšanas līgumu un ievērojot kvotas limitu, kas noteikts ar Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") ([1]). Tādēļ ir jāizstrādā

([1]) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

▼B

nosacījumi atbalsta piešķiršanai un attiecīgā gadījumā jāparedz savstarpējas norādes uz esošajiem noteikumiem par kvotu sistēmu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 1234/2007.

(10) Jānosaka standarti attiecībā uz saldajām lupīnām un pārbaudes, lai noteiktu, vai lupīnu paraugs ir vai nav salds.

(11) Dažos reģionos agronomisku iemeslu dēļ proteīnaugus tradicionāli sēj maisījumā ar labību. Izaugušo kultūru galvenokārt veido proteīnaugi. Lai piešķirtu piemaksu par proteīnaugiem, šādi apsētas platības jāuzskata par proteīnaugu platībām.

(12) Riekstu atbalsta shēmas efektivitātes un pareizas pārvaldības labad piešķirto platībatkarīgo atbalstu nevar izmantot robežstādījumu vai atsevišķu koku finansēšanai. Tādēļ ir jānosaka specializēta augļu dārza minimālais zemes gabala lielums un minimālais koku blīvums.

(13) Regulas (EK) Nr. 73/2009 87. pants nosaka tiešā atbalsta iespēju vienas vai vairāku sēklu šķirņu ražošanai. Šo atbalstu var piešķirt tikai bāzes sēklu vai sertificēto sēklu ražošanai, un šai produkcijai ir jābūt skaidri definētai, atsaucoties uz direktīvām par sēklu sertificēšanu un tirdzniecību: Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/401/EEK par lopbarības augu sēklu tirdzniecību ([1]), Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/402/EEK par graudaugu sēklu tirdzniecību ([2]) un Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību ([3]).

(14) Lai būtu iespējama kontrole, bāzes sēklas un sertificētās sēklas ir jāražo saskaņā ar audzēšanas līgumiem vai audzēšanas deklarācijām, kuras pievieno vienotajam pieteikumam, un sēklu ražotājiem un audzētājiem ir jābūt oficiāli apstiprinātiem vai reģistrētiem.

(15) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 XIII pielikumu ražošanas atbalstu var piešķirt par bāzes sēklu un sertificēto *Cannabis sativa L*. sēklu šķirnēm ar tetrahidrokanabinola saturu ne lielāku kā 0,2 %. Lai nodrošinātu, ka noteikumus par atbalsta piešķiršanu vienādi piemēro visā Kopienā, *Cannabis sativa L*. šķirnēm, par kurām ir tiesības saņemt atbalstu, ir jābūt šķirnēm, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. pantu ir noteiktas par šķirnēm, par kurām ir tiesības saņemt tiešos maksājumus.

(16) Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļa paredz kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu. Ir jānosaka sīki izstrādāti noteikumi šīs shēmas piemērošanai. Šiem noteikumiem ir jāattiecas uz kokvilnas audzēšanai piemēroto lauksaimniecības zemju un šķirņu apstiprināšanu. Turklāt ir jāparedz kritērijs

([1]) OV 125, 11.7.1966., 2298./66. lpp.
([2]) OV 125, 11.7.1966., 2309./66. lpp.
([3]) OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.

▼B

jēdziena "sēšana" definēšanai. Minimālais stādījumu blīvums, ko dalībvalstis noteikušas, pamatojoties uz augsnes un klimata apstākļiem, kā arī reģiona specifika, ir objektīvs kritērijs, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai apsēšana ir notikusi pareizi vai nē.

(17) Dalībvalstīm ir jāapstiprina kokvilnas ražošanas starpnozaru organizācijas, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas attiecas uz starpnozaru organizāciju mērogu un to iekšējo organizācijas struktūru. Starpnozaru organizācijas mērogs jānosaka, ņemot vērā prasību, ka kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam ir jāspēj pieņemt pietiekamus daudzumus piegādātās neattīrītās kokvilnas.

(18) Lai novērstu sarežģījumus atbalsta shēmas pārvaldīšanā, viens ražotājs var būt tikai vienas starpnozaru organizācijas biedrs. Šā paša iemesla dēļ ražotājam, kas ir kādas starpnozaru organizācijas biedrs, izpildot savas piegādes saistības, izaudzētā kokvilna ir jāpiegādā tikai kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam, kas pieder šai pašai starpnozaru organizācijai.

(19) Kokvilnas atbalsta shēmā ir noteikts, ka dalībvalstis paziņo saviem ražotājiem noteiktu informāciju par kokvilnas audzēšanu, piemēram, apstiprinātās šķirnes, objektīvos kritērijus zemju apstiprināšanai un minimālo stādījumu blīvumu. Lai laikus informētu lauksaimniekus, dalībvalstij šīs ziņas ir jānosūta līdz noteiktam termiņam.

(20) Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 8. un 9. iedaļā noteikts, ka atbalstu par augļiem un dārzeņiem piešķir ar nosacījumu, ka ir noslēgts pārstrādes līgums. Šajā nolūkā ir lietderīgi pieprasīt noslēgt līgumu par attiecīgajām lauksaimniecības izejvielām starp apstiprinātu pirmapstrādātāju, no vienas puses, un ražotāju vai atzītu ražotāju organizāciju, kas viņu pārstāv, vai – gadījumā, ja ir runa par pārejas posma maksājumiem par augļiem un dārzeņiem un pārejas posma maksājumiem par noteikta veida augļiem [mīkstajiem augļiem], – apstiprinātu uzpircēju, kas pārstāv ražotāju, no otras puses.

(21) Lai nodrošinātu to izejvielu pārstrādi, par kurām saņem pārejas posma maksājumus par augļiem un dārzeņiem un pārejas posma maksājumus par noteikta veida augļiem, ir lietderīgi izveidot pirmapstrādātāju un uzpircēju apstiprināšanas sistēmu. Šādiem apstiprinātiem uzņēmumiem ir jāievēro prasību minimums, un gadījumā, ja tie nepilda savas saistības, tiem piemēro sankcijas, pamatojoties uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus valsts līmenī pieņems kompetentās iestādes.

(22) Lai varētu pareizi pārvaldīt augļu un dārzeņu pārejas posma maksājumiem atvēlētos finanšu līdzekļus, dalībvalstīm gada sākumā ir jānosaka orientējošs atbalsta apmērs par hektāru un, pirms beidzas maksājumu laikposms, galīgais atbalsta apmērs par hektāru.

(23) Ir jānosaka kritēriji tiesībām uz piemaksām par aitām un kazām, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 10. iedaļā, un jo īpaši nosacījumi, kas jāizpilda, lai šīs piemaksas saņemtu.

▼B

(24) Regulas (EK) Nr. 73/2009 101. panta 2. punkts paredz piemaksas piešķiršanu kazu gaļas ražotājiem noteiktos Kopienas apgabalos. Tādēļ minētie apgabali ir jānosaka saskaņā ar šā punkta noteikumos izklāstītajiem kritērijiem.

(25) Saskaņā ar 102. panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 73/2009 lauksaimnieki, kuru saimniecībās vismaz 50 % platības, ko izmanto lauksaimniecībā, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos, var pretendēt uz papildu piemaksu. 101. panta 2. punktā minētas īpašās ģeogrāfiskās zonas, kurās kazu gaļas ražotāji atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai pretendētu uz piemaksu par kazām. Ir jāievieš noteikumi, kas nosaka, ka ražotājiem, kuri atbilst minētajiem kritērijiem, ir jāiesniedz deklarācija, kas apliecina, ka vismaz puse zemes, ko viņi izmanto lauksaimnieciskajai ražošanai, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos vai apgabalos, kuriem ir tiesības pretendēt uz piemaksu par kazām.

(26) Lai kontrolētu tiesības pretendēt uz pareizā apmēra piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā, dalībvalstīm ir jāizveido to lauksaimnieku uzskaite, kuri tirgo aitas pienu vai aitas piena produktus.

(27) Lai ieviestu individuālo ierobežojumu sistēmu, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 73/2009 104., 105. un 106. pantā, pašreizējos administratīvos noteikumus var turpināt piemērot jo īpaši attiecībā uz to tiesību izmantošanu, kas piešķirtas bez maksas, parasto tiesību izmantošanu, ieskaitot minimālo izmantošanu, tiesību pagaidu iznomāšanu un nodošanu, paziņojumu par individuālā maksimuma izmaiņām un tiesību nodošanu caur valsts rezervi. Daži no šiem noteikumiem ir īpaši noteikumi, ko piemēro ārkārtas un pietiekami pamatotos gadījumos, piemēram, attiecībā uz tiesību izmantošanu, sīkzemniekiem un lauksaimniekiem, kas piedalās ekstensifikācijas programmās un priekšlaicīgas pensionēšanās shēmās, un tiesību nodošanas nolūkā – attiecībā uz piemaksu tiesību mantošanu un gadījumiem, kad lauksaimnieki ganībām izmanto tikai valsts vai kolektīvā īpašumā esošu zemi.

(28) Komisijai ir jāpārrauga jaunie pasākumi, tāpēc dalībvalstīm tai ir atbilstoši jāsniedz pamatinformācija par piemaksu noteikumu īstenošanu.

(29) Attiecīgā gadījumā jānosūta Komisijai sīka informācija par dalībvalstu papildmaksājumu noteikumiem un papildmaksājumu shēmu īstenošanu.

(30) Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 11. iedaļa paredz maksājumus par liellopu un teļa gaļu. Ir jānosaka kritēriji tiesībām uz šiem maksājumiem un jo īpaši nosacījumi, kas ir jāizpilda, lai tos saņemtu.

(31) Ir jāievieš noteikums, ka valsts līmenī ir jāizstrādā un jāizdod administratīvais dokuments, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 3. punkta b) apakšpunktā. Lai ņemtu vērā dalībvalstu īpašos administratīvos un kontroles nosacījumus, ir jāatļauj dažādi šā administratīvā dokumenta veidi.

▼B

(32) Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 116. panta 1. punkts paredz dzīvnieku turēšanas periodu kā nosacījumu īpašo un kaušanas piemaksu piešķiršanai. Tāpēc šis periods ir jādefinē un jānosaka tā ilgums.

(33) Kārtībai, kādā piešķir īpašo piemaksu kaušanas brīdī, ir jābūt saskaņā ar kārtību, kādā piešķir kaušanas piemaksu. Ir jānosaka, kāda veida dokumentiem dzīvniekam ir jābūt līdz nokaušanai, nosūtīšanai vai eksportam. Lai ņemtu vērā kaušanas brīdī piešķiramo piemaksu īpatnības, ir jānosaka vecuma nosacījumi vēršiem, kā arī pieaugušu liellopu liemeņu noformējuma metode.

(34) Ir jāizstrādā definīcija zīdītājgovs jēdzienam, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. pantā. Šai sakarā ir jātur tās pašas šķirnes, kuras paredz Komisijas 1999. gada 28. oktobra Regula (EK) Nr. 2342/1999, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgu organizāciju piemērošanai attiecībā uz piemaksu shēmām ([1]). Turklāt var turpināt piemērot pašreizējās pamatprasības, jo īpaši attiecībā uz vidējo izslaukumu un valsts papildu piemaksām.

(35) Pašreizējos administratīvos noteikumus var turpināt piemērot jo īpaši attiecībā uz individuālajiem maksimumiem, paziņojumiem par individuālajiem maksimumiem un valsts rezervi, bez maksas iegūtajām tiesībām, tiesību izmantošanu, tiesību nodošanu un pagaidu iznomāšanu un tiesību nodošanu caur valsts rezervi.

(36) Pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisijai ir jānosaka, kuras dalībvalstis atbilst nosacījumiem, kas jāizpilda, lai varētu pieteikties uz īpašo shēmu, kura noteikta Regulas (EK) Nr. 73/2009 115. pantā. Ir jānosaka īpašā piemaksu piešķiršanas kārtība.

(37) Ir jāparedz īpaši noteikumi par to noteikumu piemērošanu, kas attiecas uz laikposmiem, datumiem un dzīvnieku turēšanas perioda termiņiem.

(38) "Ganāmpulka" atbalsta pieteikums, ko paredz integrētā sistēma, vienkāršības labad ir jāuzskata par pieteikumu kaušanas piemaksai, ja tajā ir visi elementi, kas nepieciešami, lai pamatotu piemaksas izmaksu, un ja dzīvnieku nokauj tajā pašā dalībvalstī vai citā dalībvalstī, vai eksportē.

(39) Lai atvieglotu kaušanas piemaksu pārvaldību, ir jābūt iespējai izmantot datorizētu datubāzi, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulā (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ

([1]) OV L 281, 4.11.1999., 30. lpp.

▼B

Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 ([1]), ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka datubāze sniedz pietiekamas garantijas par datubāzes datu pareizību, lai varētu veikt piemaksu maksājumus.

(40) Teļu kaušanas piemaksas piešķir, ievērojot maksimālā svara ierobežojumus. Tāpēc ir jānosaka liemeņa standarta noformējums, uz ko šis maksimālais svars attiecas.

(41) Lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki piemaksas saņem pēc iespējas ātrāk, ir jāparedz avansu piešķiršana. Taču, ņemot vērā valsts vai reģionālo maksimumu piemērošanu, ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka avanss nepārsniedz galīgo summu. Tādēļ ir jāparedz, ka dalībvalstis drīkst samazināt avansa procentuālo apjomu piemaksu shēmām, uz kurām attiecas šie maksimumi.

(42) Ir jāprecizē datums, kurā nosaka elementus, kas jāņem vērā, piemērojot īpašo piemaksu un zīdītājgovju piemaksu shēmas. Lai nodrošinātu saprātīgu un saskaņotu pārvaldību, šim datumam parasti ir jābūt pieteikumu iesniegšanas datumam. Tomēr īpašajai piemaksai, ko izmaksā kaušanas brīdī, ir jāparedz īpaši noteikumi, kas novērstu pārnešanu no viena gada uz nākamo, lai iegūtu augstāku piemaksu. Attiecībā uz kaušanas piemaksu kaušanas vai eksporta diena labāk norāda, vai attiecīgās darbības faktiski ir veiktas.

(43) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 2. punkta trešo daļu un, lai izvairītos no vairāku tādu pieteikumu pārvaldības, kas ir saistīti ar ļoti maziem maksājumiem vienai saimniecībai, Bulgārija, Čehija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Ungārijai, Polija, Rumānija un Slovākija ir pieprasījušas tiesības atbilstīgās platības minimālo lielumu vienai saimniecībai noteikt lielāku par 0,3 ha.

(44) Jaunās dalībvalstis Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta g) apakšpunkta nozīmē, kuras piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, ir aprēķinājušas tās izmantotās lauksaimniecības zemes daļu, kura 2003. gada 30. jūnijā ir uzturēta labā lauksaimnieciskajā stāvoklī, un ir ierosinājušas to pielāgot saskaņā ar atbilstīgās platības minimālo lielumu vienai saimniecībai.

(45) Regulas (EK) Nr. 73/2009 132. pants paredz jaunajām dalībvalstīm iespēju papildināt lauksaimniekiem maksāto tiešo atbalstu, ja to ir atļāvusi Komisija. Ir jānosaka vispārējā kārtība šīs iespējas īstenošanai.

(46) Ņemot vērā īpašos noteikumus par atbalstu enerģijas kultūrām, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 5. nodaļā, un atmatas shēmu, kas noteikta minētās regulas IV sadaļas 10. nodaļā, jo īpaši attiecībā uz daudzgadīgiem kultūraugiem, un, lai atbrīvotu lauksaimniekus un apstrādātājus no nevajadzīga administratīvā sloga pēc šā atbalsta atcelšanas, jāizstrādā noteikti pārejas noteikumi tā vienmērīgai atcelšanai un uzpircēju un pārstrādātāju iesniegtā nodrošinājuma atbrīvošanai.

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

▼B

(47) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Tiešo maksājumu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PIEMĒROŠANAS JOMA UN VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

1. Šajā regulā paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot šādas atbalsta shēmas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļā:

a) kultūratkarīgais maksājums par rīsiem, kas noteikts minētās nodaļas 1. iedaļā;

b) atbalsts cietes kartupeļu audzētājiem, kas noteikts minētās nodaļas 2. iedaļā;

c) piemaksa par proteīna kultūrām, kas noteikta minētās nodaļas 3. iedaļā;

d) platību maksājums par riekstiem, kas noteikts minētās nodaļas 4. iedaļā;

e) atbalsts par sēklām, kas noteikts minētās nodaļas 5. iedaļā;

f) kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu, kas noteikts minētās nodaļas 6. iedaļā;

g) pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem un pārejas posma maksājumi par noteikta veida augļiem [mīkstajiem augļiem], kas norādīti minētās nodaļas 8. un 9. iedaļā;

h) piemaksas par aitas gaļu un kazu gaļu, kas noteiktas minētās nodaļas 10. iedaļā;

i) maksājumi par liellopu un teļa gaļu, kas noteikti minētās nodaļas 11. iedaļā.

2. Šī regula nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot šādas atbalsta shēmas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 V sadaļā:

a) vienotā platībmaksājuma shēma (VPS), kas noteikta minētās sadaļas 2. nodaļā;

b) valsts papildu tiešie maksājumi, kas noteikti minētās sadaļas 4. nodaļā.

2. pants

Definīcijas

Uz šo regulu attiecas Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. pantā, Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 ([1]) 2. pantā un Komisijas Regulas (EK) Nr. 1122/2009 ([2]) 2. pantā sniegtās definīcijas.

Jo īpaši Regulas (EK) Nr. 1120/2009 2. panta n) apakšpunktā sniegto jēdziena "īscirtmeta plantācijas" definīciju *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz vienoto platībmaksājuma shēmu.

([1]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1 lappusi.
([2]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 65 lappusi.

▼B

3. pants

Platībatkarīgo maksājumu kumulācija

Attiecībā uz jebkuru apstrādāto zemes gabalu vienā gadā drīkst iesniegt tikai vienu pieteikumu Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā minētajam platībatkarīgajam maksājumam.

4. pants

Paziņojumi par lauksaimnieku pieteikumiem un maksājumiem

1. Dalībvalstis elektroniski, izmantojot veidlapu, kādu tām darījusi pieejamu Komisija, sniedz Komisijai šādu informāciju:

a) ne vēlāk kā līdz attiecīgā gada 1. septembrim:

i) kopējā platība, par kuru pieprasīts atbalsts, šādos gadījumos:

▼M5

_____

▼B

— kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 88. pantā,

— vienotā platībmaksājuma shēma (VPS), kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 122. pantā;

ii) kopējais pieteikumu skaits Regulas (EK) Nr. 73/2009 99. pantā paredzētajām piemaksām par aitām un kazām, atbilstīgi sieviešu kārtas dzīvnieku veidam un piemaksu veidam;

▼M5

_____

▼B

c) ne vēlāk kā līdz nākamā gada 31. janvārim:

i) kopējā noteiktā platība, ko izmanto samazinājuma koeficienta aprēķināšanai, šādos gadījumos:

▼M5

_____

▼B

— kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 88. pantā,

— vienotā platībmaksājuma shēma (VPS), kas minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 122. pantā;

▼M5

_____

▼B

iii) to govju kopējais skaits, attiecībā uz kurām ir piemērota piemaksa par zīdītājgovīm, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. pantā, iedalot atbilstīgi 111. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām shēmām.

▼M5

_____

▼B

2. Panta 1. punktā noteiktajos paziņojumos platības norāda hektāros ar diviem cipariem aiz komata; daudzumus izsaka tonnās ar trīs cipariem aiz komata.

3. Ja 1. punktā pieprasītā informācija mainās, jo īpaši pārbaužu rezultātā vai iepriekšējo rādītāju korekciju vai uzlabojumu rezultātā, atjaunoto informāciju paziņo Komisijai viena mēneša laikā pēc šīm izmaiņām.

II SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ REGULAS (EK) NR. 73/2009 IV SADAĻU

1. NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

5. pants

Īpašas prasības minimālajām platībām, sēšanai un audzēšanai

1. Šīs regulas 1. panta 1. punkta a), c), e) un g) apakšpunktā minēto kultūratkarīgo maksājumu par rīsiem, piemaksu proteīna kultūrām, atbalstu par sēklām un maksājumu par augļiem un dārzeņiem piešķir par katru kultūru tikai tādām platībām, par kurām ir iesniegts atbalsta pieteikums par vismaz 0,3 hektāriem. Turklāt katram apstrādātajam zemes gabalam ir jāpārsniedz minimālais lielums, ko dalībvalsts noteikusi, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1122/2009 13. panta 9. punktā paredzēto ierobežojumu.

Maltā 1. panta 1. punkta a), c), e) un g) apakšpunktā minētos tiešos maksājumus piešķir par katru kultūru tikai attiecībā uz platībām, par kurām ir iesniegts pieteikums par vismaz 0,1 hektāru, ja katrs apstrādātais zemes gabals pārsniedz minimālo lielumu, ko dalībvalsts noteikusi, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1122/2009 13. panta 9. punktā paredzēto ierobežojumu.

▼M1

Grieķijā un Kiprā 1. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētos pārejas posma maksājumus par augļiem un dārzeņiem piešķir par katru kultūru tikai attiecībā uz platībām, par kurām ir iesniegts pieteikums par vismaz

▼M1

0,1 hektāru, ja katrs apstrādātais zemes gabals pārsniedz minimālo lielumu, ko dalībvalsts noteikusi, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1122/2009 13. panta 9. punktā paredzēto ierobežojumu.

▼B

Bulgārijā, Latvijā, Ungārijā un Polijā 1. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētos maksājumus par noteikta veida augļiem [mīkstajiem augļiem] piešķir par katru kultūru tikai attiecībā uz tādām platībām, par kurām ir iesniegts pieteikums par vismaz 0,1 hektāru, ja katrs apstrādātais zemes gabals pārsniedz minimālo lielumu, ko dalībvalsts noteikusi, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1122/2009 13. panta 9. punktā paredzēto ierobežojumu.

2. Zemes gabala minimālais lielums, par kuru var saņemt 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto platībatkarīgo maksājumu, ir 0,10 ha. Tomēr, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un ņemot vērā attiecīgo platību īpatnības, dalībvalstis var noteikt lielāku zemes gabala minimālo lielumu.

3. Šīs regulas 1. panta 1. punkta a), c) un g) apakšpunktā minētos kultūratkarīgos maksājumus par rīsiem, piemaksas par proteīna kultūrām un maksājumus par augļiem un dārzeņiem piešķir tikai par pilnīgi apsētām vai apstādītām platībām, kurās atbilstīgi vietējiem standartiem ir ievēroti visi parastie audzēšanas nosacījumi.

6. pants

Samazinājuma koeficienti

Platību samazinājuma koeficients jānosaka gadījumos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 76. pantā, 81. panta 2. punktā un 84. pantā, pirms maksājumu piešķiršanas lauksaimniekiem un ne vēlāk kā līdz nākamā gada 31. janvārim, pamatojoties uz datiem, kas paziņoti atbilstīgi minētās regulas 4. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam.

2. NODAĻA

Kultūratkarīgie maksājumi par rīsiem

7. pants

Sēšanas datumi

Lai pretendētu uz kultūratkarīgajiem maksājumiem par rīsiem, norādīto platību apsēj:

a) Francijā, Itālijā, Portugālē un Spānijā ne vēlāk kā 30. jūnijā pirms attiecīgās ražas;

b) Regulas (EK) Nr. 73/2009 74. panta 2. punktā minētājās pārējās ražojošajās dalībvalstīs ne vēlāk kā 31. maijā.

8. pants

Samazinājuma koeficients

Regulas (EK) Nr. 73/2009 76. pantā minēto samazinājuma koeficientu kultūratkarīgajiem maksājumiem par rīsiem aprēķina saskaņā ar šīs regulas I pielikumu.

▼B

9. pants

Paziņojumi

Dalībvalstis var ik gadus pārskatīt Regulas (EK) Nr. 73/2009 75. pantā noteiktās pamatplatības vai pamatplatību sadalījumu pamata apakšplatībās un objektīvus kritērijus, saskaņā ar kuriem šo sadalījumu veic. Tās paziņo minēto informāciju Komisijai ne vēlāk kā līdz 15. maijam pirms attiecīgās ražas.

3. NODAĻA

Atbalsts cietes kartupeļu audzētājiem

10. pants

Tiesības pretendēt uz atbalstu

Atbalstu par cietes kartupeļiem, ko paredz Regulas (EK) Nr. 73/2009 77. pants, piešķir par kartupeļiem, kurus audzē saskaņā ar audzēšanas līgumiem, kas noteikti Komisijas Regulas (EK) Nr. 571/2009 ([1]) 3. pantā, pamatojoties uz kartupeļu neto svaru, kas noteikts ar kādu no metodēm, kas raksturotas Komisijas 2003. gada 23. decembra Regulas (EK) Nr. 2235/2003 ([2]) I pielikumā, un piegādāto kartupeļu cietes saturu saskaņā ar minētās regulas II pielikumā noteiktajām likmēm.

Šo atbalstu nepiešķir par kartupeļiem, kuru cietes saturs ir mazāks par 13 %, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas Regulas (EK) Nr. 571/2009 5. panta 3. punkts.

11. pants

Minimālā cena

Uz atbalstu par cietes kartupeļiem attiecas prasība pierādīt, ka piegādes brīdī rūpnīcā ir samaksāta cena, kas nav mazāka par Regulas (EK) Nr. 1234/2007 95.a panta 2. punktā minēto, un ka šī samaksa veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2235/2003 II pielikumā noteiktajām likmēm.

Piemēro Regulas (EK) Nr. 571/2009 10. panta 2. punktu.

12. pants

Atbalsta izmaksa

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 29. pantu, atbalstu cietes kartupeļu audzētājiem dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas saimniecība, kas piegādā kartupeļus cietes ražošanai, pēc tam, kad viss attiecīgā tirdzniecības gada daudzums ir piegādāts cietes ražotājam uzņēmumam, izmaksā katram lauksaimniekam četru mēnešu laikā pēc brīža, kad tiek sniegts šīs regulas 11. pantā minētais apliecinājums un tad, ja ir izpildīti šās regulas 10. pantā minētie nosacījumi.

([1]) OV L 171, 1.7.2009., 6. lpp.
([2]) OV L 339, 24.12.2003., 36. lpp.

▼B

2. Dalībvalstis no attiecīgā tirdzniecības gada 1. decembra var piešķirt avansus par šo tirdzniecības gadu, pamatojoties uz dažādajām cietes kartupeļu daudzuma daļām, kuras lauksaimnieks piegādājis cietes ražotājam uzņēmumam. Avansa maksājumus piešķir tādam piegādātajam cietes kartupeļu daudzumam, par kuru ir sniegts šīs regulas 11. pantā minētais apliecinājums, un attiecībā uz kuru ir izpildīti šīs regulas 10. pantā minētie nosacījumi.

4. NODAĻA

Piemaksa par proteīnaugiem

13. pants

Saldās lupīnas

Attiecībā uz piemaksu par proteīnaugiem, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 3. iedaļā, "saldās lupīnas" ir tās sēklu ražojošās lupīnu šķirnes, kas dod ne vairāk par 5 % rūgto sēklu. Rūgto sēklu saturu aprēķina atbilstīgi šīs regulas II pielikumā izklāstītajai pārbaudei.

14. pants

Labības un proteīnaugu maisījums

Reģionos, kur proteīnaugus tradicionāli sēj maisījumā ar labību, piemaksu par proteīnaugiem izmaksā pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma, ja viņš atbilstoši attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu prasībām pierāda, ka maisījumā dominē proteīnaugi.

5. NODAĻA

Platībatkarīgie maksājumi par riekstiem

15. pants

Kopienas atbalsta izmaksas nosacījumi

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 82. pantā noteikto platībatkarīgo maksājumu var saņemt tikai par tiem lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem, kas apstādīti ar riekstu kokiem un atbilst kritērijiem, kas uzskaitīti šā panta 2. un 3. punktā, līdz datumam, kas nosakāms saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 11. panta 2. punktu.

Ja zemes gabals ir apstādīts ar dažādu sugu riekstu kokiem un atbalstu diferencē pēc koku sugas, tiesības saņemt atbalstu piešķir tad, ja vismaz vienai riekstu koku sugai ir ievērots šā panta 2. punktā noteiktais minimālais koku skaits uz hektāru.

2. Riekstu koku skaits uz vienu hektāru nedrīkst būt mazāks par:

i) 125 attiecībā uz lazdām;

ii) 50 attiecībā uz mandeļkokiem;

▼B

iii) 50 attiecībā uz valriekstu kokiem;

iv) 50 attiecībā uz pistāciju kokiem;

v) 30 attiecībā uz ceratonijām.

Tomēr dalībvalstis var noteikt lielāku koku minimālo blīvumu saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kuros ņemtas vērā attiecīgās produkcijas īpašības.

3. Šā panta 1. punkta otrajā daļā minētajos gadījumos piešķiramā atbalsta apjoms ir tāds apjoms, kas atbilst sugai, kuras atbilstības kritēriji ir izpildīti un uz kuru attiecas vislielākā summa.

16. pants

Valsts atbalsta piešķiršanas nosacījumi

Šīs regulas 15. pants attiecas uz valsts atbalstu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 86. un 120. pantā.

Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 86. pantu, dalībvalsts var noteikt papildu atbalsta piešķiršanas kritērijus, ja šie kritēriji atbilst atbalsta shēmas mērķiem vides, lauku, sociālajā un ekonomikas jomā un nerada diskrimināciju starp ražotājiem. Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai kontrolētu, vai lauksaimnieki atbilst šiem atbalsta piešķiršanas kritērijiem.

17. pants

Paziņojumi

1. Dalībvalstis jebkurā gadījumā paziņo Komisijai pirms pieteikuma iesniegšanas datuma, ko tās noteikušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 11. pantu, un ne vēlāk kā:

a) līdz 31. martam šīs regulas 15. panta 2. punktā minētos lielākos minimālos koku blīvumus un kritērijus, kā arī šīs regulas 16. pantā minētos papildkritērijus;

b) līdz 15. maijam platībatkarīgā maksājuma apjomu katram produktam un/vai mainīto valsts garantēto platību gadījumā, ja dalībvalsts diferencē atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 82. panta 2. punktu.

2. Visas izmaiņas informācijā, kas saskaņā 1. punktu paziņojama Komisijai, piemēro no nākamā gada, un attiecīgā dalībvalsts paziņo par tām Komisijai, norādot arī objektīvos kritērijus, kas šādas izmaiņas pamato.

▼B

6. NODAĻA

Atbalsts par sēklām

18. pants

Sēklu sertificēšana

Regulas (EK) Nr. 73/2009 87. pantā noteikto atbalstu par sēklām saskaņā ar šīs regulas 19.–23. pantu piešķir tādu bāzes sēklu un oficiāli sertificētu sēklu audzēšanai, kas definētas Direktīvās 66/401/EEK, 66/402/EEK un 2002/57/EK un kas atbilst minētajās direktīvās iekļautajām normām un nosacījumiem.

19. pants

Sēklu audzēšana

1. Sēklas audzē:

a) vai nu saskaņā ar audzēšanas līgumu, ko noslēdzis sēklu audzēšanas uzņēmums vai selekcionārs un sēklaudzētājs;

b) vai tieši sēklu audzēšanas uzņēmums vai selekcionārs; šādu audzēšanu apliecina audzēšanas deklarācija.

2. Šā panta 1. punktā minētos sēklu audzēšanas uzņēmumus un selekcionārus apstiprina vai reģistrē dalībvalstis. Dalībvalstu apstiprinājums vai reģistrācija ir derīga visā Kopienā.

3. Sēklu audzēšanas uzņēmums vai selekcionārs, kas audzē sēklas vai kuram tās tiek audzētas dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā veikta 2. punktā minētā apstiprināšana vai reģistrācija, pēc pieprasījuma sniedz šīs citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm visu informāciju, kas nepieciešama, lai pārbaudītu tiesības saņemt atbalstu.

20. pants

Teritoriālā atbilstība

Katra dalībvalsts piešķir atbalstu tikai par tādām sēklām, kas tās teritorijā ievāktas tā kalendārā gada laikā, kurā sākas tirdzniecības gads, uz kuru atbalsts attiecas.

Atbalstu piešķir visiem sēklaudzētājiem saskaņā ar noteikumiem, kas nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visiem atbalsta saņēmējiem neatkarīgi no to uzņēmuma atrašanās vietas Kopienā.

21. pants

Sēklu tirdzniecība

Atbalstu piešķir tikai tad, ja atbalsta saņēmējs sēklas faktiski ir tirgojis sēšanai ne vēlāk kā līdz 15. jūnijam nākamajā gadā pēc ražas

▼B

novākšanas. “Tirgot” nozīmē turēt pieejamu vai glabāt noliktavā, izstādīt pārdošanai, piedāvāt pārdošanai, pārdot vai piegādāt citai personai.

22. pants

Avansa maksājumi

Dalībvalstis var piešķirt avansa maksājumus sēklaudzētājiem no tā gada 1. decembra, attiecībā uz kuru atbalsts ir piešķirts. Minētais maksājums ir proporcionāls sēklu daudzumam, kas 21. panta nozīmē jau ir tirgots sēšanai, ar nosacījumu, ka ir izpildīti visi šajā nodaļā paredzētie noteikumi.

23. pants

Kaņepju šķirnes

Kaņepju šķirnes (*Cannabis sativa* L.), par kurām var saņemt atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 87. panta 4. punktu, ir šķirnes, kas minētas Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 10. pantā.

7. NODAĻA

Kultūratkarīgie maksājumi par kokvilnu

24. pants

Lauksaimniecības zemju apstiprināšana kokvilnas audzēšanai

Dalībvalstis nosaka objektīvus kritērijus, saskaņā ar kuriem tās apstiprina zemi, par kuru var saņemt Regulas (EK) Nr. 73/2009 88. pantā paredzēto kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu.

Šo kritēriju pamatā ir viens vai vairāki turpmāk norādītie elementi:

a) to reģionu lauksaimniecības ekonomika, kuros kokvilna ir galvenais kultūraugs;

b) attiecīgo teritoriju augsne un klimats;

c) irigācijas ūdeņu apsaimniekošana;

d) videi draudzīgas augsekas sistēmas un audzēšanas metodes.

25. pants

Sēšanai paredzēto šķirņu apstiprināšana

Dalībvalstis apstiprina “Kopējā lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogā” ierakstītās šķirnes, kas ir pielāgotas tirgus vajadzībām.

26. pants

Atbilstības prasības

Regulas (EK) Nr. 73/2009 89. panta 1. punktā paredzēto platību apsēšanu veic tā, lai tiktu sasniegts minimālais stādījumu blīvums, kuru dalībvalstīm jānosaka, pamatojoties uz augsnes un klimatiskajām iezīmēm un attiecīgā gadījumā – reģiona specifiku.

▼B

27. pants

Agronomijas prakse

Dalībvalstis drīkst paredzēt īpašus noteikumus par agronomijas praksi, kas nepieciešama, lai uzturētu šīs kultūras un novāktu ražu normālos audzēšanas apstākļos.

28. pants

Starpnozaru organizāciju apstiprināšana

1. Līdz katra gada 31. decembrim dalībvalstis nākamā gada sējai apstiprina visas starpnozaru kokvilnas audzētāju organizācijas, kuras ir iesniegušas pieteikumu par kokvilnas audzēšanu un kuras:

a) biedriem pieder platība, kas ir vismaz dalībvalsts noteiktie 4 000 ha, un kuras atbilst 24. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem, un kurām ir vismaz viens attīrīšanas uzņēmums;

b) saskaņā ar dalībvalsts un Kopienas noteikumiem ir pieņēmušas iekšējās darbības noteikumus, jo īpaši attiecībā uz dalības nosacījumiem un biedra naudām.

2. Ja konstatē, ka apstiprinātā starpnozaru organizācija neievēro 1. punktā paredzētos apstiprināšanas kritērijus, dalībvalsts atsauc apstiprinājumu, ja vien attiecīgo kritēriju neievērošana saprātīgā laikposmā netiek koriģēta. Ja ir paredzēts atsaukt apstiprinājumu, dalībvalsts par to paziņo starpnozaru organizācijai, pamatojot šo atsaukumu. Dalībvalsts atļauj starpnozaru organizācijai noteiktā laikposmā iesniegt savus apsvērumus. Ja apstiprinājumu atsauc, dalībvalsts paredz attiecīgu sankciju piemērošanu.

Lauksaimnieki, kuri ir tādas apstiprinātas starpnozaru organizācijas biedri, kuras apstiprinājums ir atsaukts saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, zaudē tiesības uz Regulas (EK) Nr. 73/2009 92. panta 2. punktā paredzēto atbalsta palielinājumu.

29. pants

Ražotāju pienākumi

1. Katrs ražotājs var būt tikai vienas starpnozaru organizācijas biedrs.

2. Ražotājam, kas ir starpnozaru organizācijas biedrs, izaudzētā kokvilna ir jāpiegādā kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam, kas pieder šai pašai organizācijai.

3. Ražotāju dalība apstiprinātā starpnozaru organizācijā ir brīvprātīga.

30. pants

Paziņojumi ražotājiem

1. Līdz attiecīgā gada 31. janvārim dalībvalstis paziņo kokvilnas audzētājiem šādu informāciju:

a) apstiprinātās šķirnes; tomēr par šķirnēm, kas atbilstoši 25. pantam apstiprinātas pēc šā datuma, jāpaziņo lauksaimniekiem līdz tā paša gada 15. martam;

▼B

b) zemju apstiprināšanas kritēriji;

c) 26. pantā minētais minimālais stādījumu blīvums;

d) nepieciešamā agronomijas prakse.

2. Ja kādas šķirnes apstiprinājumu atsauc, dalībvalstis informē par to lauksaimniekus ne vēlāk kā līdz 31. janvārim, lai to ņemtu vērā nākamā gada sējas laikā.

8. NODAĻA

Pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem un pārejas posma maksājumi par noteikta veida augļiem [mīkstajiem augļiem]

31. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā:

a) "atbalsta pieprasītājs" ir lauksaimnieks, kas apstrādā Regulas (EK) Nr. 73/2009 96. un 98. pantā norādītās platības, lai iegūtu minētajos pantos paredzēto atbalstu;

b) "atbalsts" ir pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 96. pantā, vai pārejas posma maksājumi par noteikta veida augļiem [mīkstajiem augļiem], kas paredzēti minētās regulas 98. pantā;

▼M2

c) "pirmais pārstrādātājs" ir jebkurš Regulas (EK) Nr. 73/2009 96. un 98. pantā minēto lauksaimniecības izejvielu izmantotājs, kas apņemas veikt šo izejvielu pirmo pārstrādi, lai iegūtu vienu vai vairākus produktus, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 1. panta 1. punkta j) apakšpunktā;

d) "savācējs" ir jebkura persona, kas noslēdz līgumu ar atbalsta pieprasītāju a) apakšpunkta nozīmē un uz sava rēķina nopērk vismaz vienu no produktiem, kas minēti attiecīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 54. panta 2. punktā vai 98. panta 1. punktā;

▼B

e) "atzīta ražotāju organizācija" ir jebkura juridiskā persona vai skaidri definēta juridiskās personas daļa, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1234/2007 122. panta, 125.a panta 1. punkta un 125.b panta 1. punkta a) apakšpunkta prasībām un ko attiecīgā dalībvalsts ir atzinusi saskaņā ar minētās regulas 125.b pantu, un atzītas ražotāju grupas saskaņā ar minētās regulas 125.e un 103.a pantu.

32. pants

Līgums

▼M2

1. Neierobežojot dalībvalstu tiesības piemērot Regulas (EK) Nr. 73/2009 97. panta 4. punktā paredzēto iespēju, minētās regulas 97. panta 3. punktā un 98. panta 2. punktā minēto pārstrādes līgumu noslēdz starp apstiprinātu pirmo pārstrādātāju 33. panta nozīmē, no vienas puses, un atbalsta pieprasītāju vai atzītu ražotāju organizāciju, kas viņu pārstāv, vai apstiprinātu savācēju 33. panta nozīmē, no otras puses.

▼M2

Ja atzīta ražotāju organizācija darbojas arī kā apstiprināts pirmais pārstrādātājs, par līgumu var uzskatīt piegādes saistības.

▼B

2. Līgumā vai piegādes saistību dokumentā iekļauj vismaz šādu informāciju:

a) līgumslēdzēju vai piegādes saistību pušu vārdi vai nosaukumi un adreses;

b) attiecīgās kultūraugu sugas un ar katru kultūraugu sugu apsētā platība;

▼M2

c) attiecīgā gadījumā – atbalsta pieprasītāja apņemšanās piegādāt pirmajam pārstrādātājam kopējo ievāktās ražas daudzumu vai dalībvalstu noteiktos minimālos daudzumus.

Ja līgumu slēdz starp apstiprinātu pirmo pārstrādātāju un atzītu ražotāju organizāciju vai apstiprinātu savācēju, kas pārstāv atbalsta pieprasītāju, līgumā norāda arī a) apakšpunktā minētos attiecīgo atbalsta pieprasītāju vārdus vai nosaukumus un adreses, kā arī b) apakšpunktā minētās kultūraugu sugas un apsētās platības katram atbalsta pieprasītājam.

▼B

33. pants

▼M2

Pirmo pārstrādātāju un savācēju apstiprināšana

1. Šīs nodaļas vajadzībām dalībvalstis izveido to teritorijā esošo pirmo pārstrādātāju un savācēju apstiprināšanas sistēmu. Tās jo īpaši paredz apstiprināšanas nosacījumus, nodrošināt vismaz to, ka:

a) apstiprinātajiem pirmajiem pārstrādātājiem un savācējiem ir administratīvie resursi 32. pantā minēto līgumu pārvaldībai;

b) apstiprinātajiem pirmajiem pārstrādātājiem ir atbilstošas ražošanas jaudas.

▼B

2. Dalībvalstis izveido apstiprinājuma pārbaužu procedūru.

3. Apstiprinājumi, kas piešķirti saskaņā ar Padomes Regulām (EK) Nr. 2201/96 ([1]), (EK) Nr. 2202/96 ([2]) un (EK) Nr. 1234/2007, šīs nodaļas vajadzībām uzskatāmi par spēkā esošiem.

▼M2

4. Ja konstatē, ka apstiprināts pirmais pārstrādātājs vai savācējs nepilda saistības, kas noteiktas šajā nodaļā, vai valstu noteikumus, kuri pieņemti uz šīs nodaļas pamata, vai ja apstiprināts pirmais pārstrādātājs vai savācējs nepiekrīt pārbaudēm vai neveicina pārbaudes, kas jāveic dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1122/2009, dalībvalstis piemēro attiecīgas sankcijas. Sankciju lielumu aprēķina, ņemot vērā pārkāpuma smagumu.

5. Dalībvalstis publisko sarakstu ar apstiprinātajiem pirmajiem pārstrādātājiem un savācējiem vismaz divus mēnešus pirms datuma, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 11. panta 2. punktu vai 13. panta 6. punktu.

([1]) OV L 297, 21.11.1996., 29. lpp.
([2]) OV L 297, 21.11.1996., 49. lpp.

▼B

34. pants

Atbalsta summa pārejas posma maksājumiem par augļiem un dārzeņiem

1. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 97. panta 1. punktu un līdz tā gada 15. martam, par kuru atbalsts pieprasīts, dalībvalstis nosaka un publisko atbalsta aptuveno summu par vienu hektāru.

2. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 97. panta 1. un 2. punktu, dalībvalstis nosaka atbalsta galīgo summu par vienu hektāru, pamatojoties uz noteikto platību.

9. NODAĻA

Piemaksas aitas gaļas un kazu gaļas nozarē

1. iedaļa

Pieteikumi un maksājumi

35. pants

Pieteikumi un dzīvnieku turēšanas periods

1. Papildus to prasību izpildei, kuras nosaka integrētā administrēšanas un kontroles sistēma, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 II sadaļas 4. nodaļā ("integrētā sistēma"), lauksaimnieki savā pieteikumā attiecībā uz piemaksām par aitām un kazām reproduktīvā vecumā un papildpiemaksām norāda, vai tajā gadā, par kuru piemaksa tiek prasīta, viņi tirgo aitas pienu vai no aitas piena ražotus produktus.

2. Pieteikumus attiecībā uz piemaksām par aitām un kazām reproduktīvā vecumā un papildpiemaksām iesniedz kompetentajām iestādēm vienotā laikposmā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts un kas sākas ne agrāk kā 1. novembrī un beidzas ne vēlāk kā 30. aprīlī, proti, laikposmā pirms un pēc tā gada sākuma, attiecībā uz kuru pieteikums ir iesniegts.

3. Regulas (EK) Nr. 73/2009 103. panta 1. punktā minētais laikposms, kura laikā lauksaimnieks apņemas turēt savā saimniecībā tādu skaitu aitu un/vai kazu reproduktīvā vecumā, par kādu tiek pieprasīta piemaksa ("dzīvnieku turēšanas periods"), ir 100 dienas, sākot ar pirmo dienu, kas seko 2. punktā minētā pieteikumu iesniegšanas laikposma pēdējai dienai.

36. pants

Apgabali, kuros ir tiesības saņemt piemaksu par kazām

Apgabali, kas minēti šīs regulas III pielikumā, atbilst Regulas (EK) Nr. 73/2009 101. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem.

Tomēr dalībvalstis regulāri pārbauda, vai visi III pielikumā minētie attiecīgo teritoriju apgabali joprojām atbilst šiem kritērijiem. Pēc šā novērtējuma dalībvalstis ziņo Komisijai par jebkuriem nepieciešamajiem grozījumiem III pielikumā līdz tā gada 31. jūlijam, kas ir pirms gada, uz kuru grozījumi attiecas. Paziņojumā jo īpaši norāda III pielikumā

▼B

minētās zonas vai zonu daļas, kuras vairs neatbilst Regulas (EK) Nr. 73/2009 101. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, kā arī potenciālās jaunās zonas, kuras atbilst kritērijiem, bet vēl nav iekļautas šīs regulas III pielikumā. Attiecībā uz šīm potenciālajām jaunajām zonām dalībvalstis sniedz Komisijai sīki izstrādātu pamatojumu savam priekšlikumam.

37. pants

Pieteikums papildpiemaksai un piemaksai par kazām

1. Lai varētu saņemt papildpiemaksu vai piemaksu par kazām, lauksaimnieks, kura saimniecībā vismaz 50 %, bet mazāk nekā 100 % no lauksaimniecībā izmantojamās platības atrodas apgabalos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 1. punktā, vai apgabalos, kas minēti šīs regulas III pielikumā, saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu iesniedz deklarāciju vai deklarācijas, kurās norādīta viņa zemes atrašanās vieta.

2. Lauksaimnieks, kuram, piesakoties atbalstam, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. panta 1. punktu katru gadu ir jāiesniedz deklarācija par kopējo lauksaimniecībā izmanto platību viņa saimniecībā, šajā deklarācijā norāda tos lauksaimniecībā izmantotos zemes gabalus, kuri atrodas apgabalos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 1. punktā, vai attiecīgi apgabalos, kas norādīti šīs regulas III pielikumā.

Lauksaimnieks, kuram nav jāiesniedz pirmajā daļā minētā deklarācija, katru gadu iesniedz īpašu deklarāciju, attiecīgā gadījumā izmantojot integrētajā sistēmā paredzēto lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

Šajā īpašajā deklarācijā norāda visas tās zemes atrašanās vietu, kura lauksaimniekam pieder, ko viņš nomā vai izmanto saskaņā ar jebkuriem noteikumiem, sniedzot informāciju par tās platību un tiem lauksaimniecībā izmantotajiem zemes gabaliem, kas atrodas apgabalos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 1. punktā, vai attiecīgi apgabalos, kas norādīti šīs regulas III pielikumā. Dalībvalstis var noteikt, ka īpašā deklarācija jāiekļauj pieteikumā uz piemaksām par aitām vai kazām reproduktīvā vecumā. Dalībvalstis var arī noteikt, ka īpašās deklarācijas sagatavo, izmantojot "vienoto maksājumu pieteikuma" veidlapu.

3. Kompetentā valsts iestāde var pieprasīt uzrādīt īpašumu apliecinošu dokumentu, nomas līgumu vai rakstisku vienošanos starp lauksaimniekiem un attiecīgā gadījumā tās vietējās vai reģionālās iestādes apliecinājumu, kas attiecīgajam lauksaimniekam atļāvusi lauksaimniecībā izmantoto zemi izmantot. Šajā apliecinājumā norāda ražotājam piešķirtās zemes platību un zemes gabalus, kas atrodas apgabalos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 1. punktā, vai attiecīgi apgabalos, kas norādīti šīs regulas III pielikumā.

▼B

38. pants

Lauksaimnieki, kas izmanto vasaras ganības

1. Piemaksu pieteikumos, ko iesniedz lauksaimnieki, kuru saimniecību juridiskā adrese ir kādā no ģeogrāfiskajiem apgabaliem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 2. punkta b) apakšpunktā, un kuri vēlas pretendēt uz papildpiemaksu, norāda:

a) vietu vai vietas, kur notiks vasaras ganības kārtējā gadā;

b) Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto laikposmu, kas ir vismaz 90 dienas un kas noteikts attiecībā uz kārtējo gadu.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus vai gadījumus, kad pietiekami pamatoti dabas apstākļi negatīvi ietekmē ganāmpulka dzīvi, 1. punktā minēto lauksaimnieku piemaksu pieteikumiem ir jāpievieno dokumenti, kas apliecina, ka vasaras ganības patiešām ir izmantotas divos iepriekšējos gados, un jo īpaši apliecinājums no vasaras ganību vietas vietējās vai reģionālās iestādes par to, ka vasaras ganības patiešām ir izmantotas vismaz 90 dienas pēc kārtas.

Veicot pieteikumu administratīvās pārbaudes, dalībvalstis pārliecinās, vai vasaras ganību vieta, kas norādīta piemaksas pieteikumā, patiešām atrodas apgabalā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 1. punktā.

39. pants

Piemaksu izmaksa

1. Lauksaimniekiem piemaksas izmaksā, pamatojoties uz to aitu un/vai kazu reproduktīvā vecumā skaitu, kuras ir turētas viņu saimniecībās visu 35. panta 3. punktā minēto turēšanas periodu.

2. Piemaksas izmaksā par dzīvniekiem, kuri pēdējā turēšanas perioda dienā atbilst Regulas (EK) Nr. 73/2009 100. panta definīcijās minētajiem nosacījumiem.

40. pants

To lauksaimnieku uzskaite, kuri tirgo aitas pienu vai aitas piena produktus

Dalībvalstis par katru gadu ne vēlāk kā trīsdesmitajā turēšanas perioda dienā, pamatojoties uz 35. panta 1. punktā minētajām lauksaimnieku deklarācijām, sagatavo to lauksaimnieku uzskaiti, kuri tirgo aitas pienu vai aitas piena produktus.

Veicot uzskaiti, dalībvalstis ņem vērā pārbaužu rezultātus un visus citus kompetentajām iestādēm pieejamos informācijas avotus, jo īpaši no

▼B

pārstrādātājiem vai izplatītājiem iegūto informāciju par lauksaimnieku veikto aitas piena vai aitas piena produktu tirdzniecību.

41. pants

Informēšana

Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz katra gada 31. oktobrim informē Komisiju par izmaiņām to vasaras ganībām izmantoto ģeogrāfisko apgabalu sarakstā, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 102. panta 2. punktā un šīs regulas 38. punktā.

2. iedaļa

Ierobežojumi, rezerves un tiesību nodošana

42. pants

Bez maksas iegūtas tiesības

Izņemot pienācīgi pamatotos ārkārtējos gadījumos, lauksaimnieks, kas bez maksas no valsts rezerves ir ieguvis tiesības uz piemaksu, trīs gadus pēc šo tiesību iegūšanas dienas nav tiesīgs nodot vai uz laiku iznomāt savas tiesības.

43. pants

Tiesību izmantošana

1. Lauksaimnieks, kuram pieder tiesības, var tās izmantot pats un/vai iznomāt tās citam lauksaimniekam.

2. Ja lauksaimnieks katru gadu nav izmantojis vismaz minimālo savu tiesību procentuālo daļu, kas paredzēta 4. punktā, neizmantoto daļu nodod valsts rezervē, izņemot:

a) ja lauksaimnieka īpašumā ir maksimāli 20 tiesības uz piemaksu un viņš nav izmantojis savu tiesību minimālo procentuālo daļu divus kalendāros gadus pēc kārtas, tikai pēdējā kalendārajā gadā neizmantoto tiesību daļu nodod valsts rezervē;

b) ja lauksaimnieks piedalās Komisijas atzītā ekstensifikācijas programmā;

c) ja lauksaimnieks piedalās Komisijas atzītā priekšlaicīgas pensionēšanās shēmā, kurā tiesību nodošana un/vai pagaidu iznomāšana nav obligāta;

d) pienācīgi pamatotos ārkārtējos gadījumos.

3. Tiesības uz laiku iznomā tikai uz pilniem gadiem un vismaz par 44. panta 1. punktā noteikto minimālo dzīvnieku skaitu. Beidzoties pagaidu iznomāšanas laikam, kas nedrīkst pārsniegt trīs secīgus gadus, lauksaimnieks, izņemot tiesību nodošanas gadījumā, atgūst visas tiesības

▼B

vismaz uz diviem secīgiem gadiem. Ja lauksaimnieks divus gadus pēc kārtas neizmanto vismaz minimālo savu tiesību procentuālo daļu, kas paredzēta 4. punktā, dalībvalsts, izņemot pienācīgi pamatotos ārkārtējos gadījumos, lauksaimnieka neizmantoto tiesību daļu katru gadu atsauc un atdod valsts rezervē.

Tomēr lauksaimniekiem, kas piedalās Komisijas atzītās priekšlaicīgas pensionēšanās shēmās, dalībvalstis saistībā ar šīm shēmām veiktās pagaidu iznomāšanas ilgumu var pagarināt.

Lauksaimnieki, kas apņēmušies piedalīties kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2078/92 ([1]) 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu vai kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 ([2]) 22. un 23. pantu, vai saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 ([3]) 39. pantu, laikā, kad viņi piedalās programmās, nav tiesīgi uz laiku iznomāt un/vai nodot savas tiesības. Tomēr šo normu nepiemēro, ja programma atļauj nodot un/vai uz laiku iznomāt tiesības lauksaimniekiem, kuriem ir jāiegūst tiesības, lai piedalītos pasākumos, izņemot šajā punktā minētos pasākumus.

4. Ir jāizmanto vismaz 70 % no tiesībām uz piemaksu.

Tomēr dalībvalsts var šo procentu paaugstināt līdz 100 %. Dalībvalstis iepriekš informē Komisiju par procentiem, ko tās plāno piemērot.

44. pants

Tiesību nodošana un pagaidu iznomāšana

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz to ražošanas struktūrām, var noteikt minimālo skaitu tiesībām uz piemaksām, kuras var nodot daļēji, nenodot saimniecību. Šis minimālais skaits nedrīkst būt lielāks par 10 tiesībām uz piemaksām.

2. Tiesību uz piemaksām nodošana un pagaidu iznomāšana stājas spēkā tikai pēc tam, kad lauksaimnieks, kas nodod un/vai iznomā tiesības, un lauksaimnieks, kas saņem tiesības, par to informējis dalībvalsts kompetentās iestādes.

Šādu paziņošanu veic līdz dalībvalsts noteiktajam termiņam un ne vēlāk par dienu, kurā attiecīgajā dalībvalstī beidzas piemaksas pieteikumu iesniegšanas termiņš, izņemot gadījumu, ja tiesības nodod mantošanas ceļā. Šādā gadījumā lauksaimniekam, kas saņem tiesības, ir jāspēj iesniegt atbilstīgus juridiskos dokumentus, kas pierāda, ka viņš vai viņa ir mirušā lauksaimnieka tiesību saņēmējs.

([1]) OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp.
([2]) OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.
([3]) OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

▼B

3. Gadījumā, ja nodod tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, tiesību skaits, ko bez kompensācijas maksājuma ieskaita valsts rezervē, nekādā gadījumā nedrīkst būt mazāks par vienu.

45. pants

Individuālā maksimuma maiņa

Tiesību uz piemaksu nodošanas vai pagaidu iznomāšanas gadījumā dalībvalstis nosaka jaunu individuālo maksimumu un ne vēlāk kā 60 dienas kopš tā laikposma pēdējās dienas, kurā ražotājs iesniedza savu pieteikumu, informē attiecīgos lauksaimniekus par to rīcībā esošo tiesību uz piemaksām skaitu.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro, ja tiesības nodod mantošanas ceļā, kā minēts 44. panta 2. punkta otrajā daļā.

46. pants

Lauksaimnieki, kam nepieder zeme, kuru viņi apsaimnieko

Lauksaimniekus, kas apsaimnieko tikai valsts vai kolektīvā īpašumā esošu zemi un kas nolemj pārtraukt izmantot šo zemi ganībām un nodot savas tiesības citam lauksaimniekam, pielīdzina lauksaimniekiem, kas pārdod vai nodod savas saimniecības. Visos citos gadījumos šādus lauksaimniekus pielīdzina lauksaimniekiem, kas nodod tikai savas tiesības uz piemaksu.

47. pants

Nodošana caur valsts rezervi

Ja dalībvalstis nosaka, ka tiesības nododamas caur valsts rezervi, tās piemēro valsts noteikumus, kas atbilst šajā iedaļā izklāstītajiem noteikumiem. Turklāt šādos gadījumos:

a) dalībvalstis var noteikt, ka tiesības uz laiku iznomājamas caur valsts rezervi;

b) ja tiesības uz piemaksu nodod vai uz laiku iznomā saskaņā ar a) apakšpunktu, nodošana valsts rezervē stājas spēkā tikai pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē lauksaimnieku, kas nodod un/vai iznomā tiesības, bet tiesību nodošana no valsts rezerves citam lauksaimniekam stājas spēkā tikai pēc tam, kad iestādes šo lauksaimnieku par to informē.

Turklāt pirmajā daļā minētajiem noteikumiem ir jānodrošina, ka dalībvalstis par to tiesību daļu, uz ko neattiecas Regulas (EK) Nr. 73/2009 105. panta 2. punkta otrā daļa, izmaksā summu, kas atbilst

▼B

summai, kura izveidotos no tiešas tiesību nodošanas starp lauksaimniekiem, jo īpaši ņemot vērā ražošanas attīstību attiecīgajā dalībvalstī. Šī summa atbilst summai, ko pieprasītu no lauksaimnieka, kurš saņem līdzvērtīgas tiesības no valsts rezerves.

48. pants

Individuālo ierobežojumu aprēķināšana

Ar tiesībām uz piemaksu saistīto individuālo ierobežojumu sākotnējos aprēķinos un vēlākajās korekcijās izmanto tikai veselus skaitļus.

Tāpēc gadījumā, ja aritmētisko aprēķinu galīgais rezultāts nav vesels skaitlis, ņem vērā tuvāko veselo skaitli. Ja aprēķinu rezultāts ir tieši pa vidu starp diviem veseliem skaitļiem, ņem vērā lielāko skaitli.

49. pants

Informēšana

1. Dalībvalstis līdz katra gada 31. decembrim informē Komisiju par jebkuriem grozījumiem attiecībā uz nodoto tiesību uz piemaksām daļu, kura jāieskaita valsts rezervē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 105. panta 2. punktu, un attiecīgā gadījumā par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar minētās regulas 105. panta 3. punktu.

2. Dalībvalstis līdz katra gada 30. aprīlim informē Komisiju par:

a) to tiesību uz piemaksu skaitu, kas iepriekšējā gadā pēc tiesību nodošanas, nenododot pašu saimniecību, ir atdotas atpakaļ valsts rezervē bez kompensācijas izmaksas;

b) to neizmantoto tiesību uz piemaksu skaitu, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 106. panta 2. punktu iepriekšējā gadā ir pievienotas valsts rezervei;

c) to tiesību skaitu, kas iepriekšējā gadā piešķirtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 106. panta 3. punktu;

d) to tiesību uz piemaksu skaitu, kas iepriekšējā gadā no valsts rezerves piešķirtas lauksaimniekiem mazāk labvēlīgos apgabalos.

10. NODAĻA

Maksājumi par liellopu un teļa gaļu

1. iedaļa

Īpašā piemaksa

50. pants

Pieteikumi

1. Papildus to prasību izpildei, ko nosaka integrētā sistēma, katrā tiešo maksājumu pieteikumā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. pantā un kas attiecas uz šajā nodaļā noteikto īpašo piemaksu, iekļauj:

a) dzīvnieku skaita sadalījumu pa vecuma grupām;

▼B

b) atsauci uz to dzīvnieku pasēm vai administratīviem dokumentiem, uz kuriem attiecas pieteikums.

2. Pieteikumus var iesniegt tikai par dzīvniekiem, kas 53. pantā minētā turēšanas perioda sākumā ir:

a) buļļi – vismaz septiņus mēnešus veci;

b) vērši:

i) vismaz septiņus mēnešus veci un ne vecāki par 19 mēnešiem attiecībā uz pirmo vecuma grupu;

ii) vismaz 20 mēnešus veci attiecībā uz otro vecuma grupu.

51. pants

Piemaksas piešķiršana

Dzīvnieki, par kuriem nevar saņemt īpašo piemaksu tāpēc, ka ir piemērots Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 4. punktā minētais proporcionālais samazinājums, vairs nevar būt tāda pieteikuma priekšmets, ko iesniedz par to pašu vecuma grupu, un ir jāuzskata, ka tie jau ir bijuši piemaksas subjekts.

52. pants

Pases un administratīvie dokumenti

1. Dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, ka pases vai administratīvie dokumenti, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. pantā, vai līdzvērtīgi valsts administratīvie dokumenti, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 3. punkta b) apakšpunktā, nodrošina, ka par vienu dzīvnieku vienā vecuma grupā piešķir tikai vienu piemaksu.

Šai sakarā dalībvalstis vajadzības gadījumā palīdz viena otrai.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka 1. punktā minētais valsts administratīvais dokuments ir:

a) dokuments, kas ir līdzi katram dzīvniekam;

b) pilnīgs saraksts, kas atrodas pie lauksaimnieka un kurā iekļauta visa administratīvajam dokumentam nepieciešamā informācija, ar noteikumu, ka attiecīgie dzīvnieki, sākot ar dienu, kurā iesniedz pirmo pieteikumu, paliek pie tā paša lauksaimnieka, līdz tos laiž tirgū nokaušanai;

c) pilnīgs saraksts, kas atrodas centrālajās iestādēs un kas satur visu administratīvam dokumentam nepieciešamo informāciju, ar nosacījumu, ka dalībvalsts vai dalībvalsts reģions, kas izmanto šo iespēju, uz vietas pārbauda visus dzīvniekus, par kuriem ir iesniegts pieteikums, pārbauda šo dzīvnieku pārvietošanos, kā arī iezīmē katru pārbaudīto dzīvnieku ar atšķirības zīmi, un lauksaimniekam to ir jāļauj darīt;

▼B

d) pilnīgs saraksts, kas atrodas centrālajās iestādēs un kas satur visu administratīvam dokumentam nepieciešamo informāciju, ar noteikumu, ka dalībvalsts veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka piemaksu vienai vecuma grupai nepiešķir divas reizes, kā arī pēc pieprasījuma nekavējoties sniedz informāciju par katra dzīvnieka piemaksas statusu.

3. Dalībvalstis, kas plāno izmantot vienu vai vairākas no 2. punktā minētajām iespējām, laikus par to informē Komisiju, kā arī iesniedz tai attiecīgos īstenošanas noteikumus.

53. pants

Turēšanas periods

Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētā turēšanas perioda ilgums ir divi mēneši, sākot ar nākamo dienu pēc pieteikuma iesniegšanas.

Tomēr dalībvalstis var noteikt, ka lauksaimnieks ir tiesīgs izvēlēties citu sākuma dienu, bet ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas.

54. pants

Reģionālais maksimums

1. Ja, piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 4. punktā minēto proporcionālo samazinājumu, iegūtais atbilstīgo dzīvnieku skaits ir mazāks nekā vesels skaitlis, tad par decimāldaļu piešķir attiecīgo piemaksas summas daļu. Šajā gadījumā ņem vērā tikai pirmo ciparu aiz komata.

2. Ja dalībvalstis nolemj ieviest citus reģionus Regulas (EK) Nr. 73/2009 109. panta a) punkta nozīmē vai arī pārveidot to teritorijās esošos reģionus, tās par savu lēmumu informē Komisiju līdz attiecīgā gada 1. janvārim, definējot attiecīgo reģionu un norādot noteikto maksimumu. Par jebkādām turpmākām izmaiņām Komisiju informē līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

55. pants

Dzīvnieku skaita ierobežojumi saimniecībā

1. Ja dalībvalstis nolemj mainīt Regulas (EK) Nr. 73/2009 110. panta 1. punktā minēto dzīvnieku skaita ierobežojumu, kas ir 90 dzīvnieki katrā saimniecībā un katrā vecuma grupā, vai arī atkāpties no šā skaitļa, tās informē Komisiju līdz attiecīgā kalendārā gada 1. janvārim.

Turklāt, ja dalībvalstis nosaka minimālo dzīvnieku skaitu saimniecībā, sākot ar kuru piemēro proporcionālo samazinājumu, tās informē Komisiju līdz attiecīgā kalendārā gada 1. janvārim.

▼B

2. Par jebkurām turpmākām izmaiņām 1. punkta piemērošanā Komisiju informē līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

56. pants

Piemaksas piešķiršana kaušanas laikā

1. Dalībvalstis īpašo piemaksu kaušanas laikā var piešķir šādi:

a) buļļiem – vienai vecuma grupai;

b) vēršiem – pirmajai vai otrajai vecuma grupai, vai kombinējot piemaksu piešķiršanu abām vecuma grupām.

2. Dalībvalstis, kas nolemj saskaņā ar 1. punktu piešķirt īpašo piemaksu kaušanas laikā, nodrošina, ka piemaksu piešķir arī tad, ja dzīvniekus, par kuriem tā pienākas, nosūta uz citu dalībvalsti vai eksportē uz trešo valsti.

3. Ja dalībvalsts nolemj saskaņā ar šā panta 1. punktu piešķirt īpašo piemaksu kaušanas laikā, piemaksas piešķiršanai *mutatis mutandis* piemēro šo iedaļu, 77. pantu un 78. panta 1. un 2. punktu.

4. Papildus 78. panta 1. punktā minētajai informācijai atbalsta pieteikumi ietver arī norādi par to, vai dzīvnieks ir bullis vai vērsis, un tiem pievieno dokumentu, kas ietver 52. panta mērķiem vajadzīgo informāciju. Minētais dokuments pēc dalībvalsts izvēles ir kāds no šiem dokumentiem:

a) pase vai pases kopija, ja attiecīgajam pases veidam ir vairāki eksemplāri;

b) pases kopija, ja attiecīgajam pases veidam ir tikai viens eksemplārs, kas ir jāatdod Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. pantā minētajai kompetentajai iestādei; šajā gadījumā dalībvalsts veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka kopijā esošā informācija atbilst oriģinālam;

c) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem – valsts administratīvais dokuments, ja pase nav pieejama.

Dalībvalstis var pārtraukt valsts administratīvā dokumenta izmantošanu. Šādā gadījumā tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu vienas un tās pašas vecuma grupas dzīvniekiem, ar kuriem veic Kopienas iekšējās tirdzniecības darījumus, nepiešķir divas reizes.

Ja elektroniskās datubāzes, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta b) apakšpunktā, atbilstīgi dalībvalsts prasībām satur informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka katram dzīvniekam un katrai vecuma grupai piešķir tikai vienu piemaksu, atbalsta pieteikumam nav jāpievieno šā punkta pirmajā daļā minētais dokuments.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstis, kas izmanto 78. panta 2. punkta pirmajā daļā minēto iespēju, veic pasākumus, kas nepieciešami, lai lauksaimnieks varētu noteikt dzīvniekus, par kuriem viņš pieprasa īpašo piemaksu.

▼B

5. Buļļiem kaušanas apliecinājumā norāda kautsvaru.

6. Ja dzīvnieku nosūta, nosūtītājs nosūtīšanas faktu apliecina ar deklarāciju, kurā norādīta dalībvalsts, uz kuru dzīvnieks nosūtīts.

Šajā gadījumā atbalsta pieteikumos iekļauj:

a) nosūtītāja vārdu vai nosaukumu un adresi (vai līdzvērtīgu kodu);

b) dzīvnieka identifikācijas numuru;

c) apliecinājumu, ka dzīvnieks ir vismaz deviņus mēnešus vecs.

Atbalsta pieteikumus iesniedz, pirms dzīvnieks atstāj attiecīgās dalībvalsts teritoriju, un nosūtīšanas pierādījumu iesniedz trīs mēnešu laikā no dienas, kad dzīvnieks atstāj attiecīgās dalībvalsts teritoriju.

57. pants

Informācija par piešķiršanas sistēmu

1. Piemērojot 56. pantu un atkāpjoties no 53. panta, piemaksu izmaksā lauksaimniekiem, kas attiecībā uz dzīvniekiem ir ievērojuši vismaz divus mēnešus ilgu turēšanas periodu, kurš beidzas mazāk nekā vienu mēnesi pirms nokaušanas dienas vai nosūtīšanas un mazāk nekā divus mēnešus pirms eksporta.

Par vēršiem piemaksu izmaksā ar šādiem noteikumiem:

a) piemaksu par pirmās vecuma grupas dzīvniekiem izmaksā tikai tad, ja lauksaimnieks ir turējis dzīvnieku ne mazāk kā divus mēnešus laika periodā no brīža, kad dzīvnieks sasniedza septiņu mēnešu vecumu, līdz brīdim, kad tas vēl nebija sasniedzis 22 mēnešu vecumu;

b) piemaksu par otro vecuma grupu izmaksā tikai tad, ja lauksaimnieks dzīvnieku, kas ir sasniedzis 20 mēnešu vecumu, ir turējis vismaz divus mēnešus;

c) piemaksas abām vecuma grupām var izmaksāt kopā tikai tad, ja lauksaimnieks ir turējis dzīvnieku ne mazāk kā četrus secīgus mēnešus saskaņā ar vecuma noteikumiem, kas izklāstīti a) un b) apakšpunktā;

d) piemaksu par otro vecuma grupu var izmaksāt tikai tad, ja dzīvnieks ir nosūtīts no citas dalībvalsts, kad tas ir sasniedzis 19 mēnešu vecumu.

2. Liemeņa svaru nosaka, pamatojoties uz liemeņa definīciju Padomes Regulas (EK) Nr. 1183/2006 ([1]) 2. pantā.

Ja liemeņa noformējums atšķiras no minētās definīcijas, piemēro Komisijas Regulas (EK) Nr. 1249/2008 ([2]) III pielikumā minētos korekcijas koeficientus.

Ja dzīvnieku nokauj kautuvē, uz kuru neattiecas Kopienas pieaugušu liellopu liemeņu klasifikācijas tabula, dalībvalstis var ļaut noteikt

([1]) OV L 214, 4.8.2006., 1. lpp.
([2]) OV L 337, 16.12.2008., 3. lpp.

▼B

svaru, pamatojoties uz nokautā dzīvnieka dzīvsvaru. Šādos gadījumos liemeni uzskata par 185 kilogramus smagu vai smagāku, ja nokautā dzīvnieka dzīvsvars bija 340 kilogrami vai lielāks.

58. pants

Informēšana

Dalībvalstis līdz attiecīgā kalendārā gada sākumam informē Komisiju par savu lēmumu attiecībā uz 56. panta piemērošanu vai izmaiņām šajā lēmumā, kā arī par attiecīgajām procedūrām.

2. iedaļa

Piemaksa par zīdītājgovīm

59. pants

Gaļas šķirņu govis

Šīs regulas IV pielikumā uzskaitīto šķirņu govis neuzskata par gaļas šķirņu govīm Regulas (EK) Nr. 73/2009 109. panta d) apakšpunkta un 115. panta 2. punkta nozīmē.

60. pants

Maksimālā individuālā kvota

1. Ja dalībvalsts nolemj mainīt Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto maksimālo individuālo kvotu, kas ir 120 000 kilogramu, vai atkāpties no tās, tā informē Komisiju līdz attiecīgā kalendārā gada 1. janvārim.

2. Par jebkurām turpmākām izmaiņām 1. punkta piemērošanā Komisiju informē līdz attiecīgā gada 31. decembrim.

61. pants

Turēšanas periods

Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 2. punkta otrajā daļā minētais sešu mēnešu turēšanas periods sākas nākamajā dienā pēc pieteikuma iesniegšanas dienas.

▼M3

Tomēr, ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju, tai jānosaka datums, kad sākas šā panta pirmajā daļā minētais periods.

▼B

62. pants

Pieteikumi

1. Neskarot prasības, ko nosaka integrētā sistēma, Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. pantā noteiktajā pieteikumā par tiešajiem maksājumiem,

▼B

kas ietver pieteikumu par piemaksu, ko piešķir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 2. punkta b) apakšpunktu, iekļauj:

a) informāciju par piena individuālo kvotu, kas ražotājam piešķirta 31. martā pirms 12 mēnešu laikposma, kurā piemēro papildu nodevas shēmu, kas sākas attiecīgajā kalendārajā gadā; ja šis daudzums pieteikuma iesniegšanas dienā nav zināms, to pēc iespējas drīz paziņo kompetentajai iestādei;

b) lauksaimnieka apņemšanos 12 mēnešus no pieteikuma iesniegšanas nepalielināt individuālo kvotu virs Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā daudzuma.

Šā punkta b) apakšpunktu nepiemēro, ja dalībvalsts ir atcēlusi kvantitatīvo ierobežojumu.

2. Pieteikumus piemaksai par zīdītājgovīm kalendārajā gadā iesniedz kopējā sešu mēnešu laikposmā, kuru nosaka dalībvalsts.

Dalībvalstis šajā kopējā laikposmā var noteikt atsevišķus laikposmus vai datumus pieteikumu iesniegšanai, kā arī pieteikumu skaitu, ko lauksaimnieki drīkst iesniegt par piemaksu un vienā kalendārajā gadā.

▼M3

3. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju, pieteikums par zīdītājgovi var būt dalības deklarācija, kas arī atbilst šā panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā izklāstītajām prasībām. Dalībvalsts var izlemt, ka dalības deklarācija, kas iesniegta par doto gadu, ir spēkā vienu vai vairākus nākamos gadus, ja dalības deklarācijā sniegtā informācija joprojām ir precīza.

▼B

63. pants

Vidējais izslaukums

Vidējo izslaukumu aprēķina, pamatojoties uz V pielikumā norādītajiem vidējiem izslaukumiem. Tomēr šajos aprēķinos dalībvalstis var izmantot tajās atzītu dokumentu, kas apstiprina lauksaimnieka piena govju ganāmpulka vidējo izslaukumu.

64. pants

Valsts papildu piemaksa

1. Valsts papildu piemaksu par zīdītājgovīm, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 5. punktā, var piešķirt tikai lauksaimniekam, kas tajā pašā kalendārajā gadā saņem piemaksu par zīdītājgovīm.

Valsts papildu piemaksu par zīdītājgovīm piešķir tikai tam dzīvnieku skaitam, par kuru ir tiesības saņemt piemaksu par zīdītājgovīm, vajadzības gadījumā piemērojot proporcionālo samazinājumu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 115. panta 1. punkta otrajā daļā.

▼B

2. Dalībvalstis šīs papildu piemaksas piešķiršanai var noteikt papildu noteikumus. Par šādu lēmumu tās laikus, pirms šie noteikumi stājas spēkā, informē Komisiju.

3. Komisija ne vēlāk kā līdz katra kalendārā gada 31. augustam nolemj, kuras dalībvalstis ir izpildījušas Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 5. punkta trešajā daļā izvirzītos nosacījumus.

65. pants

Individuālais maksimums

Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 112. panta 1. punktu katram lauksaimniekam nosaka individuālo maksimumu.

66. pants

Informēšana

1. Dalībvalstis līdz katra gada 31. decembrim informē Komisiju:

a) par jebkurām izmaiņām samazinājumā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 113. panta 2. punkta otrajā daļā;

b) attiecīgā gadījumā par jebkurām izmaiņām pasākumos, kas veikti atbilstīgi minētās regulas 113. panta 3. punkta a) apakšpunktam.

2. Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz katra kalendārā gada 31. jūlijam elektroniski, izmantojot veidlapu, ko tām Komisija darījusi pieejamu, informē Komisiju par:

a) to tiesību uz piemaksu skaitu, kas iepriekšējā kalendārajā gadā bez kompensācijas maksājuma atdotas valsts rezervē pēc tiesību nodošanas, nenododot pašas saimniecības;

b) to 69. panta 2. punktā minēto neizmantoto tiesību uz piemaksām skaitu, kas iepriekšējā kalendārajā gadā nodotas valsts rezervē;

c) to tiesību skaitu, kas iepriekšējā kalendārajā gadā piešķirtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 114. panta 3. punktu.

67. pants

Bez maksas iegūtās tiesības

Izņemot pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos, lauksaimnieks, kas bez maksas no valsts rezerves ir ieguvis tiesības uz piemaksu, trīs kalendāros gadus pēc kārtas nav tiesīgs savas tiesības nodot vai uz laiku iznomāt.

▼B

68. pants

Tiesību izmantošana

1. Lauksaimnieks, kuram pieder tiesības, var tās izmantot pats un/vai iznomāt tās citam ražotājam.

2. Ja lauksaimnieks katru gadu nav izmantojis vismaz minimālo savu tiesību procentuālo daļu, kura noteikta saskaņā ar 4. punktu, neizmantoto daļu nodod valsts rezervē, izņemot:

a) ja lauksaimnieka īpašumā ir maksimāli septiņas tiesības uz piemaksu un viņš nav izmantojis savu tiesību minimālo procentuālo daļu, kas noteikta saskaņā ar 4. punktu, divus kalendāros gadus pēc kārtas, pēdējā kalendārajā gadā neizmantoto tiesību daļu nodod valsts rezervē;

b) ja lauksaimnieks piedalās Komisijas atzītā ekstensifikācijas programmā;

c) ja lauksaimnieks piedalās Komisijas atzītā priekšlaicīgas pensionēšanās shēmā, kurā tiesību nodošana un/vai pagaidu iznomāšana nav obligāta; vai

d) pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos.

3. Tiesības uz laiku iznomā tikai uz pilniem kalendārajiem gadiem un vismaz par 69. panta 1. punktā noteikto minimālo dzīvnieku skaitu. Beidzoties pagaidu iznomāšanas laikam, kas nedrīkst pārsniegt trīs secīgus gadus, lauksaimnieks, izņemot tiesību nodošanas gadījumā, atgūst visas tiesības vismaz uz diviem secīgiem kalendārajiem gadiem. Ja lauksaimnieks divus gadus pēc kārtas neizmanto vismaz minimālo savu tiesību procentuālo daļu, kas noteikta saskaņā ar 4. punktu, dalībvalsts, izņemot pienācīgi pamatotus izņēmuma gadījumus, lauksaimnieka neizmantoto tiesību daļu katru gadu atsauc un atdod valsts rezervē.

Tomēr lauksaimniekiem, kas piedalās Komisijas atzītās priekšlaicīgas pensionēšanās shēmās, dalībvalstis saistībā ar šīm shēmām veiktās pagaidu iznomāšanas ilgumu var pagarināt.

Lauksaimnieki, kas apņēmušies piedalīties kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2078/92 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22. un 23. pantu vai kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. pantu, laikā, kad viņi piedalās programmās, nav tiesīgi uz laiku iznomāt un/vai nodot savas tiesības. Tomēr šo normu nepiemēro, ja programma atļauj nodot un/vai uz laiku iznomāt tiesības lauksaimniekiem, kuriem ir jāiegūst tiesības, lai piedalītos pasākumos, izņemot šajā punktā minētos pasākumus.

▼B

4. Ir jāizmanto vismaz 70 % no tiesībām uz piemaksu. Tomēr dalībvalsts var šo procentu paaugstināt līdz 100 %.

Dalībvalstis iepriekš informē Komisiju par procentiem, ko tās plāno piemērot, kā arī par izmaiņām tajos.

69. pants

Tiesību nodošana un pagaidu iznomāšana

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz to ražošanas struktūrām, var noteikt minimālo skaitu tiesībām uz piemaksām, ko var nodot daļēji, nenododot pašu saimniecību. Šis minimālais skaits nedrīkst būt lielāks par piecām tiesībām.

2. Šādu tiesību uz piemaksu nodošana un pagaidu iznomāšana stājas spēkā tikai pēc tam, kad lauksaimnieks, kas nodod un/vai iznomā tiesības un lauksaimnieks, kas saņem tiesības, par to informē dalībvalsts kompetentās iestādes.

Šādu paziņošanu veic līdz dalībvalsts noteiktajam termiņam un ne vēlāk par dienu, kurā lauksaimnieks, kas saņem tiesības, iesniedz piemaksas pieteikumu, izņemot gadījumu, ja tiesības nodod mantošanas ceļā. Šādā gadījumā lauksaimniekam, kas saņem tiesības, ir jāspēj iesniegt atbilstīgus juridiskos dokumentus, kas pierāda, ka viņš vai viņa ir miruša lauksaimnieka tiesību saņēmējs.

70. pants

Individuālā maksimuma maiņa

Tiesību uz piemaksu nodošanas vai pagaidu iznomāšanas gadījumā dalībvalstis nosaka jaunu individuālo maksimumu un ne vēlāk kā 60 dienās kopš tā laikposma pēdējās dienas, kurā lauksaimnieks iesniedza savu pieteikumu, informē attiecīgos lauksaimniekus par to rīcībā esošo tiesību uz piemaksām skaitu.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro, ja tiesības nodod mantošanas ceļā.

71. pants

Lauksaimnieki, kam nepieder zeme, kuru viņi apsaimnieko

Lauksaimniekus, kas apsaimnieko tikai valsts vai kolektīvā īpašumā esošu zemi un kas nolemj pārtraukt apsaimniekot šādu zemi un nodot visas savas tiesības citam lauksaimniekam, pielīdzina lauksaimniekiem, kas pārdod vai nodod savas saimniecības. Visos citos gadījumos šos lauksaimniekus pielīdzina lauksaimniekiem, kas nodod tikai savas tiesības.

▼B

72. pants

Nodošana caur valsts rezervi

Ja dalībvalstis nosaka, ka tiesību nodošana, nenododot saimniecību, jāveic caur valsts rezervi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 113. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tās piemēro valsts noteikumus, kas atbilst 69.–71. pantā izklāstītajiem noteikumiem. Turklāt šādā gadījumā:

— dalībvalstis var noteikt, ka tiesības uz laiku iznomājamas caur valsts rezervi,

— ja tiesības uz piemaksu nodod vai uz laiku iznomā, piemērojot pirmo ievilkumu, nodošana valsts rezervē stājas spēkā tikai pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē lauksaimnieku, kas nodod un/vai iznomā tiesības, bet tiesību nodošana no valsts rezerves citam lauksaimniekam stājas spēkā tikai pēc tam, kad šīs iestādes šo lauksaimnieku par to informē.

Turklāt šādiem noteikumiem ir jānodrošina, ka dalībvalstis par to tiesību daļu, kas nav minēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 113. panta 2. punkta otrajā daļā, izmaksā summu, kas atbilst summai, kura rastos no tiešas tiesību nodošanas starp lauksaimniekiem, jo īpaši ņemot vērā ražošanas attīstību attiecīgajā dalībvalstī. Šī summa atbilst summai, ko pieprasītu no lauksaimniekiem, kas saņem līdzvērtīgas tiesības no valsts rezerves.

73. pants

Daļējas tiesības

1. Ja, veicot aprēķinus saskaņā ar 65.–72. panta noteikumiem, iegūst rezultātu, kas nav vesels skaitlis, vērā ņem tikai pirmo ciparu aiz komata.

2. Ja, piemērojot šīs iedaļas noteikumus, lauksaimnieki vai valsts rezerve iegūst daļējas tiesības uz piemaksu, šīs daļējās tiesības summē.

3. Ja ražotāja īpašumā ir daļējas tiesības, šīs daļējās tiesības atbilst attiecīgajai piemaksas summas daļai, kā arī – vajadzības gadījumā – 64. pantā minētās valsts papildu piemaksas daļai.

74. pants

Īpašā shēma telēm

1. Dalībvalstis, kas vēlas izmantot Regulas (EK) Nr. 73/2009 115. panta 1. punktā paredzēto iespēju, informē par to Komisiju un vienlaikus sniedz Komisijai attiecīgo informāciju, kas ļauj noteikt, vai ir izpildīti minētās regulas 115. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi.

▼B

Attiecīgās dalībvalstis arī attiecīgā gadījumā paziņo īpašo maksimumu, ko tās noteikušas.

Komisija nolemj, kuras dalībvalstis atbilst Regulas (EK) Nr. 73/2009 115. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Lēmumus, kas ir spēkā šīs regulas spēkā stāšanās brīdī, piemēro arī turpmāk.

2. Dalībvalstis, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 73/2009 115. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, līdz attiecīgā gada 1. janvārim informē Komisiju par jebkurām izmaiņām īpašajos valsts maksimumos, ko tās noteikušas.

3. Dalībvalstis, kas piemēro īpašo shēmu, nosaka kritērijus, lai nodrošinātu, ka piemaksu izmaksā lauksaimniekiem, kuru teļu ganāmpulks ir paredzēts govju ganāmpulku atjaunošanai. Šajos kritērijos jo īpaši var iekļaut vecuma ierobežojumus un/vai prasības šķirnei. Dalībvalstis līdz tā gada 31. decembrim, kas ir pirms attiecīgā gada, informē Komisiju par pieņemtajiem kritērijiem. Par jebkurām izmaiņām Komisiju informē līdz tā gada 31. decembrim, kas ir pirms attiecīgā gada.

4. Ja, piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 115. panta 1. punkta otrajā daļā minēto proporcionālo samazinājumu, iegūst atbilstīgo dzīvnieku skaitu, kas ir mazāks nekā vesels skaitlis, par decimāldaļu piešķir attiecīgo piemaksas summas daļu, kā arī – vajadzības gadījumā – 64. pantā minētās valsts papildu piemaksas daļu. Šajā gadījumā ņem vērā tikai pirmo ciparu aiz komata.

5. Dalībvalstīs, kas piemēro īpašo shēmu, Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 2. punktā izvirzīto prasību par minimālo turamo dzīvnieku skaitu pilnībā izpilda attiecībā uz zīdītājgovīm, ja lauksaimnieks ir iesniedzis pieteikumu par zīdītājgovīm, vai attiecībā uz telēm, ja lauksaimnieks ir iesniedzis pieteikumu par telēm.

6. Šīs regulas 65.–73. panta noteikumi uz šo īpašo shēmu neattiecas.

75. pants

Dzīvnieku skaita noapaļošana

Ja, aprēķinot maksimālo teļu skaitu procentos, kuri noteikti Regulas (EK) Nr. 73/2009 111. panta 2. punkta otrajā daļā, rezultāts nav vesels skaitlis, to noapaļo uz leju līdz tuvākajām veselajam skaitlim, ja tas ir mazāks par 0,5, un uz augšu līdz tuvākajam veselajam skaitlim, ja tas ir 0,5 un vairāk.

▼B

3. iedaļa

Kopīgie noteikumi par īpašajām piemaksām un piemaksām par zīdītājgovīm

76. pants

Pieteikumi īpašajām piemaksām un piemaksām par zīdītājgovīm

Dalībvalstis administratīvos nolūkos nosaka, ka Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. pantā minētie atbalsta pieteikumi par tiešajiem maksājumiem, kas ir īpašā piemaksa un piemaksa par zīdītājgovīm, attiecas uz minimālo dzīvnieku skaitu, ja vien šis skaits nepārsniedz trīs dzīvniekus.

4. iedaļa

Kaušanas piemaksa

77. pants

Dalības deklarācija

Dalībvalstis var noteikt, ka, lai attiecīgajā kalendārajā gadā varētu pretendēt uz kaušanas piemaksu, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 73/2009 116. pantā, katrs lauksaimnieks pirms pirmā pieteikuma (vai kopā ar to) par attiecīgo kalendāro gadu iesniedz dalības deklarāciju.

Tomēr, ja lauksaimnieks neveic izmaiņas dalības deklarācijā, dalībvalsts var pieņemt, ka paliek spēkā iepriekšējā deklarācija.

78. pants

Pieteikumi

1. Atbalsta pieteikumos iekļauj informāciju, kas nepieciešama kaušanas piemaksu izmaksai, jo īpaši dzīvnieka dzimšanas datumu, ja dzīvnieks ir dzimis pēc 1998. gada 1. janvāra.

Atbalsta pieteikumu iesniedz dalībvalsts noteiktajā laikposmā, kas nepārsniedz sešus mēnešus pēc dzīvnieka nokaušanas vai, ja dzīvnieks ir eksportēts, pēc datuma, kurā tas atstāj Kopienas muitas teritoriju. Šis laikposms beidzas ne vēlāk kā nākamā gada februāra beigās, izņemot īpašus gadījumus (kuri jānosaka attiecīgajai dalībvalstij), kad dzīvnieki tiek nosūtīti vai eksportēti. Ievērojot minēto laika ierobežojumu, dalībvalstis var noteikt laikposmus un datumus atbalsta pieteikumu iesniegšanai, kā arī pieteikumu skaitu, ko katrs lauksaimnieks var iesniegt par vienu kalendāro gadu.

Dalībvalsts var atļaut pieteikumus iesniegt personai, kas nav lauksaimnieks. Tādā gadījumā pieteikumā norāda tā lauksaimnieka vārdu un adresi, kas pretendē uz kaušanas piemaksu.

▼B

Papildus to prasību izpildei, kas ir daļa no integrētās sistēmas, katrā pieteikumā iekļauj:

a) ja piešķiršanu veic kaušanas laikā – tādu sertifikātu no kautuves vai jebkuru citu dokumentu, ko sagatavojusi vai apstiprinājusi kautuve un kurā ir vismaz tāda pati informācija, kurā norādīts:

   i) kautuves nosaukums un adrese (vai līdzvērtīgs kods);

   ii) kaušanas datums un dzīvnieka identifikācijas un kaušanas numurs;

   iii) teļiem – liemeņa svars, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 79. panta 4. punkts;

b) ja dzīvnieku eksportē uz trešo valsti:

   i) eksportētāja vārds un adrese (vai līdzvērtīgs kods);

   ii) dzīvnieka identifikācijas numurs;

   iii) eksporta deklarācija, kurā norādīts to dzīvnieku vecums, kuri dzimuši pēc 1998. gada 1. janvāra, un teļiem, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 79. panta 4. punkts, – dzīvsvars, kas nedrīkst pārsniegt 300 kilogramus;

   iv) pierādījums, ka dzīvnieks ir atstājis Kopienas muitas teritoriju, šādu informāciju sniedzot tāpat kā eksporta kompensāciju gadījumā.

Dalībvalstis var noteikt, ka ceturtās daļas a) un b) apakšpunktā minētā informācija ir jānosūta ar dalībvalsts apstiprinātas iestādes vai iestāžu starpniecību, un šīs iestādes var izmantot informācijas tehnoloģijas.

Dalībvalstis veic regulāras, nepieteiktas pārbaudes attiecībā uz izsniegto sertifikātu vai dokumentu pareizību, un attiecīgā gadījumā – uz ceturtajā daļā minētās informācijas pareizību.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var noteikt, ka informāciju par kaujamajiem dzīvniekiem, kas ievadīta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta b) apakšpunktā minētajās elektroniskajās datubāzēs un ko kautuves nosūtījušas kompetentajām iestādēm, uzskata par pieteikumu kaušanas piemaksām lauksaimnieku vārdā, ar nosacījumu, ka šīs datubāzes atbilstīgi dalībvalsts prasībām sniedz pienācīgas garantijas par to, ka tajās esošie dati, kurus izmanto kaušanas piemaksu shēmas mērķiem un attiecīgā gadījumā – īpašās piemaksas izmaksai kaušanas laikā, ir pareizi.

Tomēr dalībvalstis var noteikt, ka pieteikumi ir jāiesniedz. Šādā gadījumā tās var noteikt, kāda veida informācija pieteikumā jāiekļauj.

Dalībvalstis, kas nolemj piemērot šo punktu, informē Komisiju par jebkādām turpmākām izmaiņām pirms to ieviešanas.

▼B

Dalībvalstis nodrošina, ka dati, ko sniedz maksājumu aģentūrai, satur visu informāciju, kas nepieciešama, lai izmaksātu kaušanas piemaksas, jo īpaši:

a) to Regulas (EK) Nr. 73/2009 116. panta 1. punktā minēto dzīvnieku veidus un skaitu, kas nokauti attiecīgajā gadā;

b) informāciju par atbilstību minētajā pantā norādītajiem dzīvnieku vecuma ierobežojumiem un liemeņa svaram, kā arī šīs regulas 80. pantā minētajam turēšanas periodam;

c) attiecīgā gadījumā – informāciju, kas nepieciešama, lai izmaksātu īpašo piemaksu kaušanas laikā.

3. Dzīvniekiem, ar kuriem pēc 80. pantā norādītā turēšanas perioda veikti Kopienas iekšējās tirdzniecības darījumi, pat ja dalībvalsts, kurā dzīvnieki nokauti, izvēlas piemērot šā panta 2. punktā noteikto atkāpi, kautuve izsniedz šā panta 1. punkta ceturtās daļas a) apakšpunktā minēto dokumentu.

Tomēr, ja divu dalībvalstu datu pārraides sistēmas ir saderīgas, tās var vienoties par 2. punkta piemērošanu.

Dalībvalstis palīdz cita citai, lai nodrošinātu, ka efektīvi tiek kontrolēts iesniegto dokumentu autentiskums un/vai savstarpēji sniegto datu pareizība. Šajā nolūkā dalībvalsts, kurā izmaksā piemaksu, dalībvalstij, kurā dzīvniekus nokauj, par katru kautuvi regulāri iesniedz pārskatu par nokaušanas sertifikātiem (vai tiem atbilstīgu informāciju), kas saņemti no pēdējās minētās dalībvalsts.

79. pants

Liemeņu svars un noformējums

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 116. panta 1. punkta b) apakšpunkta vajadzībām noformētam teļa liemenim ir novilkta āda, veikta eviscerācija un atasiņošana, atdalīta galva vai pēdas, taču saglabātas aknas, nieres un nieru tauki.

2. Vērā ņem liemeņa svaru pēc atdzesēšanas vai silta liemeņa svaru, ko nosaka pēc iespējas ātrāk pēc nokaušanas, iegūto skaitli samazinot par 2 %.

3. Ja liemeņus noformē bez aknām, nierēm un/vai nieru taukiem, to svaru palielina par:

a) 3,5 kilogramiem par aknām;

b) 0,5 kilogramiem par nierēm;

c) 3,5 kilogramiem par nieru taukiem.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, ja teļš nokaušanas vai eksporta brīdī ir mazāk nekā sešus mēnešus vecs, Regulas (EK) Nr. 73/2009 116. panta 1. punkta b) apakšpunktā svaram izvirzītās prasības uzskata par izpildītām.

Ja liemeņa svaru nevar noteikt kautuvē, Regulas (EK) Nr. 73/2009 116. panta 1. punkta b) apakšpunktā svaram izvirzītās prasības uzskata par izpildītām, ja dzīvsvars nepārsniedz 300 kilogramu.

▼B

80. pants

Turēšanas periods

1. Kaušanas piemaksu izmaksā lauksaimniekam, kas attiecībā uz dzīvniekiem ir ievērojis vismaz divus mēnešus ilgu turēšanas periodu, kas beidzas mazāk nekā vienu mēnesi pirms nokaušanas vai mazāk nekā divus mēnešus pirms eksporta.

2. Teļiem, kurus nokauj pirms trīs mēnešu vecuma sasniegšanas, turēšanas periods ir viens mēnesis.

81. pants

Valstu maksimumi

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 116. panta 1. un 3. punktā minētie valstu maksimumi ir norādīti šīs regulas VI pielikumā.

2. Ja, piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 116. panta 4. punktā noteikto proporcionālo samazinājumu, iegūst tādu atbilstīgo dzīvnieku skaitu, kas ir mazāks nekā vesels skaitlis, par decimāldaļu piešķir attiecīgo kaušanas piemaksas summas daļu. Šajā gadījumā ņem vērā tikai pirmo ciparu aiz komata.

5. iedaļa

Vispārīgie noteikumi

82. pants

Avansu izmaksa

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 29. panta 4. punkta a) apakšpunktu, pamatojoties uz administratīvo pārbaužu un pārbaužu uz vietas rezultātiem, kompetentā iestāde lauksaimniekam par dzīvniekiem, kurus uzskata par prasībām atbilstīgiem, izmaksā avansu, kas veido 60 % no īpašās piemaksas, piemaksas par zīdītājgovīm un kaušanas piemaksas.

Dalībvalstis var samazināt avansa apjomu (bet ne vairāk kā līdz 40 %) īpašajai piemaksai, 74. pantā minētajai īpašajai shēmai telēm un kaušanas piemaksai.

Avansu nevar izmaksāt pirms tā kalendārā gada 16. oktobra, par kuru ir iesniegts piemaksas pieteikums.

2. Piemaksas galīgā summa ir apjoms, kas atbilst starpībai starp avansa maksājumu un piemaksas apjomu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības.

83. pants

Piešķiršanas gads

1. Pieteikuma iesniegšanas diena ir noteicošā diena, lai noteiktu gadu, uz kuru attiecina dzīvniekus, par ko piešķir īpašo piemaksu un

▼B

piemaksu par zīdītājgovīm, kā arī ganāmpulka vienību (*LU*) skaitu, ko izmanto, lai aprēķinātu ganāmpulka blīvumu.

Tomēr, ja īpašo piemaksu piešķir saskaņā ar 56. pantu, tad šādos gadījumos piemērojams piemaksas apjoms, kas bija spēkā tā gada 31. decembrī, kurā dzīvnieks nokauts vai eksportēts:

a) ja dzīvnieks nokauts vai eksportēts ne vēlāk kā 31. decembrī;

b) ja pieteikums piemaksai par šo dzīvnieku ir iesniegts pēc šā datuma.

2. Lai kaušanas piemaksai noteiktu atbalsta likmi un aprēķinātu proporcionālo samazinājumu saskaņā ar 81. pantu, piemaksas piešķiršanas gads ir gads, kurā dzīvnieks nokauts vai eksportēts.

84. pants

Sodi par noteiktu vielu vai produktu nelegālu izmantošanu vai glabāšanu

Ja lauksaimnieks atkārtoti izmanto vai glabā vielas vai produktus, ko aizliedz attiecīgie Kopienas noteikumi veterinārajā jomā, dalībvalstis, ņemot vērā pārkāpuma smagumu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 119. panta 1. punktu lemj, uz cik ilgu laiku aizliegt dalību atbalsta shēmās.

85. pants

Individuālās piena kvotas noteikšana

Līdz Regulas (EK) Nr. 1234/2007 66. pantā noteiktā septītā secīgā laikposma beigām, atkāpjoties no šīs regulas 62. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem datumiem, dalībvalsts var nolemt, ka attiecībā uz piena ražotājiem, kuri atbrīvo vai pārņem visu vai daļu no individuālās kvotas, kas ir spēkā attiecīgi 31. martā vai 1. aprīlī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 65. panta i) un k) apakšpunktu vai saskaņā ar noteikumiem, ko pieņēmušas dalībvalstis, lai īstenotu minētās regulas 73., 74. un 75. pantu, piena maksimālo individuālo kvotu piemaksas par zīdītājgovīm saņemšanai un zīdītājgovju maksimālo skaitu nosaka 1. aprīlī.

86. pants

Turēšanas periodu noteikšana

Šīs regulas 53. pantā, 57. panta 1. punktā, 61. un 80. pantā minēto turēšanas periodu pēdējā diena, neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav darba diena, ir diena pirms dienas ar tādu pašu numuru kā šā perioda sākuma diena.

▼B

87. pants

Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija

Regulas (EK) Nr. 73/2009 117. pantā minēto prasību identificēt un reģistrēt dzīvniekus saskaņā ar Padomes Direktīvā 2008/71/EK [1] noteikto procedūru piemēro dzīvniekiem, kas dzimuši pirms 1998. gada 1. janvāra, izņemot gadījumus, kad ar dzīvniekiem veic Kopienas iekšējās tirdzniecības darījumus.

III SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ REGULAS (EK) Nr. 73/2009 V SADAĻU

1. NODAĻA

Vienotā platībmaksājuma shēma

88. pants

Atbilstīgās platības minimālais lielums vienā saimniecībā

Atbilstīgās platības minimālais lielums vienā saimniecībā, par kuru var pieprasīt maksājumus un kas, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 2. punkta trešajā daļā, ir lielāks par 0,3 ha, ir norādīts šīs regulas VII pielikumā.

89. pants

Lauksaimniecības zemes platības

Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 1. punktā minētās lauksaimniecības zemes platības, uz kurām attiecas vienotā platībmaksājuma shēma, ir norādītas šīs regulas VIII pielikumā.

90. pants

Kaņepju ražošana

Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. panta 1. punkta noteikumus un Regulas (EK) Nr. 1120/2009 10. panta noteikumus, kuri attiecas uz kaņepju šķirnēm, *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz tiesībām piedalīties vienotajā platībmaksājuma shēmā.

2. NODAĻA

Valsts papildu tiešie maksājumi

91. pants

Samazinājuma koeficients

Ja attiecīgajā nozarē valsts papildu tiešie maksājumi pārsniedz maksimālo līmeni, ko Komisija atļāvusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 132. panta 7. punktu, attiecīgās nozares valsts papildu tiešo maksājumu proporcionāli samazina, piemērojot samazinājuma koeficentu.

[1] OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.

▼B

92. pants

Atbalsta piešķiršanas nosacījumi

Regulas (EK) Nr. 73/2009 132. panta 7. punkta b) apakšpunkta mērķiem Komisija jo īpaši ņem vērā (apakš)nozarēm iedalīto finansējumu, kas minēts minētās regulas 132. panta 5. punktā, un atbalsta piešķiršanas nosacījumus, kuri attiecas uz atbilstīgo tiešo maksājumu, kādu attiecīgajā laikā piemēroja dalībvalstīm, izņemot minētās regulas 132. panta 2. punkta ceturtajā daļā norādītās jaunās dalībvalstis.

Regulas (EK) Nr. 73/2009 132. panta un šīs nodaļas mērķiem "atbilstošais tiešais maksājums, kādu attiecīgajā laikā piemēroja dalībvalstīm, izņemot jaunās dalībvalstis" ir visi tiešie maksājumi, kas uzskaitīti Regulas EK) Nr. 73/2009 I pielikumā un kas ir piešķirti gadā, kad piemēroja valsts papildu tiešos maksājumus, kuru piešķiršanas nosacījumi ir līdzīgi attiecīgajiem valsts papildu tiešajiem maksājumiem.

93. pants

Kontroles pasākumi

Jaunās dalībvalstis piemēro atbilstošus kontroles pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīti valsts papildu tiešo maksājumu piešķiršanas nosacījumi, kurus saskaņā Regulas (EK) Nr. 73/2009 132. panta 7. punktu paredz Komisijas atļauja.

94. pants

Gada ziņojums

Jaunās dalībvalstis iesniedz ziņojumu, kurā sniegta informācija par valsts papildu tiešo maksājumu īstenošanas pasākumiem līdz tā gada 30. jūnijam, kas seko aiz gada, kurā tās īstenotas. Ziņojumā iekļauj vismaz šādu informāciju:

a) jebkuras izmaiņas situācijā, kas ietekmē valsts papildu tiešos maksājumus;

b) par katru valsts papildu tiešo maksājumu – saņēmēju skaitu, piešķirtā valsts papildu atbalsta kopējo apjomu, hektārus, dzīvnieku skaitu vai citas maksājuma vienības, par kurām ir samaksāts atbalsts;

c) ziņojumu par kontroles pasākumiem, kas piemēroti saskaņā ar 93. pantu.

▼M5

94.a pants

Šajā regulā minētos paziņojumus sniedz saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 ([1]).

▼B

95. pants

Valsts atbalsts

Valsts papildu tiešos maksājumus, kas nav izmaksāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 132. panta 7. punktā minēto Komisijas atļauju, uzskata par nelikumīgu valsts atbalstu Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 nozīmē ([2]).

([1]) OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.
([2]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

▼B

IV SADAĻA

ATCELŠANA, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

96. pants

Atcelšana

1. Regula (EK) Nr. 1973/2004 tiek atcelta no 2010. gada 1. janvāra.

Tomēr to turpina piemērot atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz 2009. gadu un iepriekšējiem piemaksu gadiem.

2. Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1973/2004 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IX pielikumā.

97. pants

Pārejas noteikumi

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1973/2004 32. panta 2. punkta un 159. panta 1. punktu un ņemot vērā minētās regulas 8. nodaļā noteikto atbalstu par enerģijas kultūrām un 16. nodaļā noteikto brīvprātīgo atmatas shēmu, 2009. gadā novākto izejvielu pārstrādi veic līdz attiecīgās dalībvalsts noteiktajam datumam, kas nav vēlāks par 2011. gada 31. jūliju.

Attiecībā uz kultūrām, kas nav viengadīgas un kuras novāc pēc 2009. gada, Regulas (EK) Nr. 1973/2004 8. un 16. nodaļu vairs nepiemēro no 2010. gada un nodrošinājumu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1973/2004 31. panta 3. punktu un 158. panta 1. punktu, atbrīvo līdz attiecīgās dalībvalsts noteiktajam datumam, kas nav vēlāks par 2010. gada 31. jūliju.

98. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz piemaksu periodiem, kuri sākas 2010. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR RĪSIEM

8. pantā minētā samazinājuma koeficienta aprēķināšana

1. Lai noteiktu, vai ir notikusi Regulas (EK) Nr. 73/2009 76. pantā minētā pamatplatību limita pārsniegšana, dalībvalsts kompetentā iestāde ņem vērā, no vienas puses, pamatplatības vai pamata apakšplatības, kas noteiktas minētās regulas 75. pantā, un, no otras puses, to kopējo platību, par kuru ir iesniegti atbalsta pieteikumi, kas attiecas uz šīm pamatplatībām un pamata apakšplatībām.

2. Nosakot kopējo platību, par kuru ir iesniegti atbalsta pieteikumi, netiek ņemti vērā pieteikumi vai pieteikumu daļas, kas pārbaudes laikā ir atzītas par nepārprotami nepamatotām.

3. Ja ir konstatēta noteiktu pamatplatību vai pamata apakšplatību limita pārsniegšana, tad dalībvalsts šīs Regulas 6. pantā minētajā termiņā nosaka šo platību limita procentuālo pārsniegumu, to aprēķinot līdz divām zīmēm aiz komata. Ja limita pārsniegumu var paredzēt, tad dalībvalsts par to tūlīt informē ražotājus.

4. Kultūratkarīgā maksājuma par rīsiem samazinājuma koeficentu aprēķina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 76. pantu pēc šādas formulas:

   samazinājuma koeficients = pamata apakšplatības references platība, dalīta ar kopējo platību, par kuru ir iesniegti pieteikumi, kas attiecas uz šo pamata apakšplatību.

   Samazināto kultūratkarīgo maksājumu par rīsiem aprēķina pēc šādas formulas:

   samazinātais kultūratkarīgais maksājums par rīsiem = kultūratkarīgais maksājums par rīsiem, reizināts ar samazinājuma koeficientu.

   Šo samazinājuma koeficientu un samazināto kultūratkarīgo maksājumu par rīsiem aprēķina katrai pamata apakšplatībai pēc Regulas (EK) Nr. 73/2009 76. panta 2. punktā minētās pārdales piemērošanas. Pārdali veic par labu pamata apakšplatībām, kuru limiti ir pārsniegti. To dara proporcionāli pārsniegumiem, kas konstatēti pamata apakšplatībās, kuru limiti ir pārsniegti.

▼B

II PIELIKUMS

13. PANTĀ MINĒTĀ PĀRBAUDE RŪGTO LUPĪNU NOTEIKŠANAI

Pārbaudi veic 200 graudu paraugam, kas iegūts no 1 kg, kurš paņemts no katras partijas, kas nepārsniedz 20 t.

Pārbaudes mērķis ir vienīgi sniegt kvalitatīvus pierādījumus par rūgto graudu klātbūtni paraugā. Viendabīguma pielaide ir 1 grauds no 100. Izmanto graudu sagriešanas metodi atbilstīgi *Von Sengbusch* (1942), *Ivanov* un *Smirnova* (1932) un *Eggebrecht* (1949). Sausos vai uzbriedušos graudus šķērsām pārgriež. Pusgraudus ievieto sietā un uz 10 sekundēm iegremdē joda šķīdumā, pēc tam piecas sekundes tos skalo ūdenī. Sagrieztās rūgto graudu virsmas kļūst brūnas, bet graudi, kuros ir zems alkaloīdu saturs, saglabā dzeltenu krāsu.

Joda šķīduma sagatavošanai 14 g kālija jodāta izšķīdina pēc iespējas mazākā daudzumā ūdens, pievieno 10 g joda un atšķaida līdz 1 000 cm^3. Pirms lietošanas šķīdumu atstāj uz vienu nedēļu nostāvēties. Uzglabā brūnās pudelēs. Pirms lietošanas šķīdumu atšķaida trīs līdz piecas reizes attiecībā pret tā sākotnējo tilpumu.

▼B

III PIELIKUMS

APGABALI, KUROS IR TIESĪBAS SAŅEMT PIEMAKSU PAR KAZĀM

1. Bulgārija: visa valsts.
2. Kipra: visa valsts.
3. Portugāle: visa valsts, izņemot Azoru salas.
4. Slovēnija: visa valsts.
5. Slovākija: visi kalnu rajoni Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē.

▼B

IV PIELIKUMS

59. PANTĀ MINĒTO LIELLOPU ŠĶIRŅU SARAKSTS

— Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

▼B

V PIELIKUMS

63. PANTĀ MINĒTAIS VIDĒJAIS IZSLAUKUMS

(kilogrami)

Beļģija	6 920
Čehijas Republika	5 682
Igaunija	5 608
Spānija	6 500
Francija	5 550
Kipra	6 559
Latvija	4 796
Lietuva	4 970
Ungārija	6 666
Austrija	4 650
Polija	3 913
Portugāle	5 100
Slovākija	5 006

▼B

VI PIELIKUMS

VALSTU MAKSIMUMI 81. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAJAI KAUŠANAS PIEMAKSAI

	Pieauguši liellopi	Teļi
Beļģija	—	335 935
Spānija	1 982 216	25 629
Portugāle	325 093	70 911

▼B

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪGĀS PLATĪBAS MINIMĀLAIS LIELUMS VIENAI SAIMNIECĪBAI SASKAŅĀ AR VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMU

Jaunās dalībvalstis	Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 2. punktā minētais atbilstīgās platības minimālais lielums vienai saimniecībai (ha)
Bulgārija	1 Tomēr maksājumus var pieprasīt saimniecības, kurās ir vismaz 0,5 ha ilggadīgo kultūru
Kipra	0,3
Čehija	1
Igaunija	1
Ungārija	1 Tomēr maksājumus var pieprasīt saimniecības, kurās ir vismaz 0,3 ha augļu dārzu vai vīna dārzu
Latvija	1
Lietuva	1
Polija	1
Rumānija	1
Slovākija	1

▼B

VIII PIELIKUMS

LAUKSAIMNIECĪBAS ZEMES PLATĪBAS, UZ KURĀM ATTIECAS VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMA

Jaunās dalībvalstis	Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 1. punktā minētā lauksaimniecības zemes platība, uz kuru attiecas vienotā platībmaksājumu shēma (tūkstošos ha)
Bulgārija	3 492
Kipra	140
Čehija	3 469
Igaunija	800
Ungārija	4 829
Latvija	1 475
Lietuva	2 574
▼M4	
Polija	14 000
▼B	
Rumānija	8 716
▼M1	
Slovākija	1 865

▼B

IX PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1973/2004	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	5. pants
2. panta 2. punkts	5. panta 3. punkts
2. panta 3. punkts	3. pants
2. panta 5. punkts	13. pants
3. pants	4. pants
4. pants	6. pants
5. pants	—
6. pants	—
7. pants	—
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	14. pants
12. pants	7. pants
13. pants	8. pants
14. pants	9. pants
15. pants	15. pants
16. pants	16. pants
17. pants	17. pants
18. pants	—
19. pants	10. pants
20. pants	11. pants
21. pants	12. pants
22. pants	—
23. pants	—
24. pants	—
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—
31. pants	—
32. pants	—
33. pants	—
34. pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1973/2004	Šī regula
35. pants	—
36. pants	—
36.a pants	—
37. pants	—
38. pants	—
39. pants	—
40. pants	—
41. pants	—
42. pants	—
43. pants	—
44. pants	—
45. pants	—
46. pants	18. pants
47. pants	19. pants
48. pants	20. pants
49. pants	21. pants
49.a pants	22. pants
50. pants	23. pants
51. pants	—
52. pants	—
53. pants	—
54. pants	—
55. pants	—
56. pants	—
57. pants	—
58. pants	—
59. pants	—
60. pants	—
61. pants	—
62. pants	—
63. pants	—
64. pants	—
65. pants	—
66. pants	—
67. pants	—
68. pants	—
69. pants	—
70. pants	35. pants
71. pants	36. pants
72. pants	37. pants
73. pants	38. pants

▼B

Regula (EK) Nr. 1973/2004	Šī regula
74. pants	39. pants
75. pants	40. pants
76. pants	41. pants
77. pants	42. pants
78. pants	43. pants
79. pants	44. pants
80. pants	45. pants
81. pants	46. pants
82. pants	47. pants
83. pants	48. pants
84. pants	49. pants
85. pants	—
86. pants	—
87. pants	50. pants
88. pants	51. pants
89. pants	52. pants
90. pants	53. pants
91. pants	54. pants
92. pants	55. pants
93. pants	56. pants
94. pants	57. pants
95. pants	58. pants
96. pants	—
97. pants	—
98. pants	—
99. pants	59. pants
100. pants	60. pants
101. pants	61. pants
102. pants	62. pants
103. pants	63. pants
104. pants	64. pants
105. pants	65. pants
106. pants	66. pants
107. pants	67. pants
108. pants	68. pants
109. pants	69. pants
110. pants	70. pants
111. pants	71. pants
112. pants	72. pants
113. pants	73. pants
114. pants	74. pants

▼B

Regula (EK) Nr. 1973/2004	Šī regula
115. pants	75. pants
116. pants	76. pants
117. pants	—
118. pants	—
118.a pants	—
118.b pants	—
118.c pants	—
118.d pants	—
119. pants	—
120. pants	77. pants
121. pants	78. pants
122. pants	79. pants
123. pants	80. pants
124. pants	81. pants
125. pants	—
126. pants	82. pants
127. pants	83. pants
128. pants	—
129. pants	84. pants
130. pants	85. pants
130.a pants	86. pants
131. pants	—
132. pants	87. pants
133. pants	—
134. pants	88. pants
135. pants	89. pants
—	90. pants
136. pants	—
137. pants	—
138. pants	—
139. pants	91. pants
139.a pants	92. pants
140. pants	93. pants
141. pants	94. pants
142. pants	95. pants
142.a pants	—
143. pants	—
144. pants	—
145. pants	—
146. pants	—
147. pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1973/2004	Šī regula
148. pants	—
149. pants	—
150. pants	—
151. pants	—
152. pants	—
153. pants	—
154. pants	—
155. pants	—
156. pants	—
157. pants	—
158. pants	—
159. pants	—
160. pants	—
163. pants	—
164. pants	—
165. pants	—
166. pants	—
167. pants	—
168. pants	—
169. pants	—
170. pants	—
171. pants	—
171.a pants	24. pants
171.aa pants	25. pants
171.ab pants	26. pants
171.ac pants	27. pants
171.ad pants	28. pants
171.ae pants	29. pants
171.af pants	30. pants
171.ag pants	—
171.ah pants	—
171.ai pants	—
171.b pants	—
171.ba pants	—
171.bb pants	—
171.bc pants	—
171.c pants	—
171.ca pants	—
171.cb pants	—
171.cc pants	—
171.cd pants	—

▼B

Regula (EK) Nr. 1973/2004	Šī regula
171.ce pants	—
171.cf pants	—
171.cg pants	—
171.ch pants	—
171.ci pants	—
171.cj pants	—
171.ck pants	—
171.cl pants	—
171.cm pants	—
171.cn pants	—
171.co pants	—
171.cp pants	—
171.d pants	31. pants
171.da pants	32. pants
171.db pants	33. pants
171.dc pants	34. pants
172. pants	96. pants
—	97. pants
173. pants	98. pants
I pielikums	II pielikums
II pielikums	I pielikums
III, IV, V, VI, VII, VIII, IX pielikums	—
X pielikums	III pielikums
XI, XII, XIII, XIV pielikums	—
XV pielikums	IV pielikums
XVI pielikums	V pielikums
XVII pielikums	VI pielikums
XVIII, XIX pielikums	—
XX pielikums	VII pielikums
XXI pielikums	VIII pielikums
XXII–XXX pielikums	—